

wici harcerskie kanady

OD REDAKCJI

Drodzy Czytelnicy „Wici Harcerskich Kanady”,

Co to są „Wici”?

W dawnej Polsce, kiedy nie było „Messenger”, „WhatsApp”, „Facebook”, etc.; kiedy nawet nie było regularnej poczty; w wypadku, gdy nadchodziła konieczność szybkiego zebrania rycerstwa na wyprawę wojenną lub ważną naradę, rozsyłane były „wici”. Wici miały różną postać, w zależności od ich znaczenia; czasem był to pęk lub wieniec z gałązek (witek) , innym razem kawałek powroza, pęk liści lub strzał. Gdy goniec przybywał do miasteczka lub wsi, nie musiał tracić czasu na przekazywanie ustnie wiadomości, rzucał on tylko wici na środku głównego placu i pędził dalej z wezwaniem na spotkanie.

Po otrzymaniu wici, lokalni władcy zbierali swój zbrojny oddział i podążali na ustalone wcześniej miejsce zbiórki.

W XXI-ym wieku, „Wici Harcerskie Kanady” nie zwołują harcerstwa na wyprawy, narady czy inne spotkania. Nasze „Wici” służą nam dziś jako informator o wydarzeniach harcerskich, jako źródło pomysłów i ciekawostek historycznych oraz jako łącznik pomiędzy harcerkami i harcerzami oraz wszystkimi miłośnikami harcerstwa rozsianymi po całej Kanadzie.

„Wici Harcerskie Kanady” wydawane są od stycznia 1955-go roku. Wszystkie numery „Wici” wydane od 1955 do 2000 dostępne są na naszej stronie internetowej: <http://wici.zhp.ca>.

Nowa redakcja

Jak już wszyscy na pewno wiecie z ostatniego wydania „Wici” (Nr.200-sierpień 2019), dotychczasowy zespół redakcyjny, który przez 17 lat niestrudzenie i wspaniale prowadził wydawnictwo „Wici” zakończył swoją pracę. Chcielibyśmy w tym miejscu bardzo serdecznie podziękować ustępującej redakcji oraz wszystkim tym, którzy przez ponad pół wieku prowadzili wydawnictwo „Wici Harcerskich Kanady”. Nowa redakcja pragnie kontynuować ich entuzjazm, zapał oraz wytrwałość – powołując się na angielskie powiedzenie: „mamy bardzo duże buty do wypełnienia”.

Po „pandemicznej” przerwie, „Wici” będą nadal wydawane 2 razy w roku, poczynając od numeru 201, listopad 2020.

Kolportaż

Fundusz Wici pochodzi z wolnych datków i jest przez to ograniczony. Pomimo to, razem z elektroniczną publikacją na Internet, dla tych co chcą otrzymać wydrukowany egzemplarz, redakcja będzie się starała kontynuować druk Wici. Będziemy kontynuowali ekonomiczny sposób dostarczenia „Wici” do czytelników przez wysyłkę oraz osobiste przekazywanie pisma na spotkaniach harcerskich, socjalnych itp..

Bez wsparcia finansowego, redakcja będzie zmuszona ograniczyć wydawnictwo Wici Harcerskich Kanady do wyłącznie formy internetowej.

„Wici Harcerskie Kanady” drukowane są przez firmę KATIKA, prowadzoną przez byłego harcerza z Bałtyku. Pomimo tego, że KATIKA pobiera od nas zaniżoną cenę, redakcja potrzebuje na to

funduszu. Apelujemy więc do wszystkich miłośników „Wici”, **szczególnie miłośników drukowanych „Wici”**, o wsparcie finansowe poprzez donacje.

Donacje można przekazywać w formie czeków wystawionych na „PSA-ZHP Wici” i przesłanych do naszej skarbniczki: **Joanna Molenda, 1206 Northaven Dr., Mississauga ON, L5G 4E5** lub via e-transfer na: skarbnik.wici@zhp.ca

Instruktorki mogą przekazać donacje podczas rocznej rejestracji – w arkuszu rejestracyjnym jest pozycja, gdzie można podać sumę, którą się chce przekazać na pomoc Wiciom.

Prawdziwi redaktorzy „Wici Harcerskich Kanady”

Jako że „Wici Harcerskie Kanady” nie mają regularnych dziennikarzy, piszących artykuły i zbierających regularnie materiały do następnego wydania, zawartość „Wici” zależy od Was, czytelników i waszej pomysłowości. Zwracamy się więc do Was czytelnicy z prośbą o przesyłanie na adres redakcji (wici@zhp.ca) waszych relacji z harcerskich wydarzeń oraz wielu, bardzo wielu zdjęć i krótkich artykułów na tematy historyczne, również z dużą ilością ilustracji. Nie martwcie się, jeśli myślicie, że Wasz język polski nie jest dobry; redakcja pomoże i poprawi gramatykę i ortografię; a jeżeli naprawdę potrzeba, przetłumaczy Wasz tekst. Najlepiej przysyłajcie zdjęcia z krótkim opisem: kto, gdzie i jakie wydarzenie. Z góry bardzo dziękujemy.

Jakich materiałów potrzebujemy do „Wici”:

- „Życie na gorąco” – informacje o wszelkich wydarzeniach ze świata harcerskiego w Kanadzie, z harcerskich spotkań naszych harcerek i harcerzy poza Kanadą oraz z wydarzeń naszych bratnich jednostek harcerskich na całym świecie
- Materiały / szkoleniowe i na zbiórki / pomysły dla prowadzących jednostki: zuchy, harcerki/harcerze, wędrowniczki/wędrownicy
- informacje do kącika instruktorskiego (szkolenia, zdobyte stopnie – gratulacje, nowi funkcyjni, itp.)
- Plany na przyszłość – informacje, zaproszenia na harcerskie imprezy, rocznice, itp.
- Informacje do kącika Organizacji Starszego Harcerstwa
- Informacje do kącika Organizacji Przyjaciół Harcerstwa
- Ciekawe gawędy
- Smutne, ale konieczne - informacje o druwnach i druwach, którzy odeszli na wieczną wartę.

Tak więc, drodzy Czytelnicy, zaczynamy nowy rozdział w historii naszego pisma. Z nadzieją, że jako redakcja sprostamy naszym zadaniom, oczekujemy na Wasze artykuły, sprawozdania, pomysły na nowe harce a w szczególności oczekujemy na wiele zdjęć z krótkimi opisami.

Z harcerskim pozdrowieniem - CZUWAJ!
Redakcja – „Wici Harcerskie Kanady”

by all-free-download.com

GAWĘDA PRZEWODNICZĄCEGO

„Była to najlepsza i najgorsza z epok...”

„Opowieść o Dwóch Miastach”

Autor: Charles Dickens

Drogie Druhny, Drodzy Druhowie,

Tym wstępem do swojej słynnej powieści, Charles Dickens przepowiada burzliwe i tragiczne wydarzenia, które miały miejsce w okresie rewolucji francuskiej. Jednocześnie opisuje opowieść o miłości i odkupieniu pośród całego smutku i cierpienia tego okresu. Na zakończenie powieści właśnie ta miłość i odkupienie zwyciężają i dają nadzieję na lepszą przyszłość.

Podobnie i my, od 6 miesięcy żyjemy w bardzo niecodziennych i burzliwych czasach. Pandemia COVID-19 zakłóciła nasze życie w skali globalnej w sposób, którego większość z nas nigdy wcześniej nie doświadczyła. W rezultacie, wielu z nas doświadczyło trudności i wyzwań na poziomie osobistym i zawodowym. Inni doświadczyli smutek z powodu utraty ukochanej osoby, utraty pracy, frustracji i samotności, która towarzyszy izolacji od rodziny, przyjaciół i, co najważniejsze, zamkniętych kościołów. Dla wielu członków i uczestników naszej organizacji był to szczególnie trudny czas w związku z odwołaniem wszystkich harcerskich zajęć, spotkań i obozów wymagających kontaktu osobistego. Dopiero niedawno wróciliśmy do spotkań osobistych, które ograniczają się do przebywania na świeżym powietrzu i do ścisłych reguł dystansu społecznego. Dla wielu z nas był to rzeczywiście najgorszy okres.

Jednak mimo wszystkich tych wyzwań i trudności byliśmy świadkami ogromnego hartu ducha i zdolności przystosowania się do szybko zmieniających się okoliczności wśród członków i uczestników naszej organizacji. Nie straciliśmy wizji naszych celów i ideałów. Znaleźliśmy kreatywne sposoby kontynuowania naszej misji służenia Bogu, krajowi i bliźnim, a także nowe i ekscytujące sposoby prowadzenia zajęć i programów. W czerwcu b.r., po raz pierwszy w historii naszej organizacji, Zjazd Okręgu odbył się wirtualnie przez telekonferencję, gromadząc ponad 111 członków ze wszystkich czterech organizacji. Jestem pełen podziwu dla wszystkich naszych członków i uczestników, którzy pomimo ostatnich wyzwań, nadal oferują ciekawe, interaktywne, wirtualne możliwości uczestnictwa w działaniach harcerskich w gromadach, zastępach, drużynach, Hufcach, Chorągwiach, Kołach Przyjaciół Harcerstwa i Kręgach Starszo-Harcerskich! W tym numerze WICI mamy okazję przeczytać i cieszyć się artykułami, które szczegółowo opisują wiele z tych wspaniałych zajęć.

W szczególności jestem wdzięczny członkom naszej organizacji, którzy stoją na pierwszej linii pandemii, naszym pierwszym ratownikom - lekarzom, pielęgniarkom, sanitariuszom, policjantom, strażakom, opiekunom społecznym, którym składamy nasze najszczerze podziękowania za ich ciężką pracę i wysiłek, aby zapewnić nam bezpieczeństwo i zdrowie. Pozdrawiam Was. Jesteśmy winni Wam i Waszym rodzinom ogromny dług wdzięczności!

Pragnę również wyrazić uznanie i podziękować członkom komitetu „PSA COVID-19 Response Management Team” (RMT), którzy utrzymują pozycję lidera w zakresie bezpieczeństwa i odpowiedzialności społecznej w naszej organizacji i nieustraszenie pracowali za kulisami w tym okresie pandemii, aby zapewnić bezpieczeństwo naszym członkom i uczestnikom, i zmniejszyć ryzyko przenoszenia chorób poprzez opracowanie środków i wytycznych zgodnych ze wszystkimi ogłoszeniami i regulacjami rządowymi dotyczącymi zdrowia publicznego. Dziękuję za całą ciężką pracę i wysiłek w naszym imieniu!

Na koniec serdecznie gratuluje nowej redakcji WICI Harcerskich Kanady za opublikowanie tego pierwszego wydania jako zespół. Dziękuję za wzięcie na siebie odpowiedzialności i kontynuowanie tradycji wydawania tego ważnego dla nas pisma. Wszystkim, którzy przestali artykuły, dziękuję za podzielenie się z nami wspaniałymi wydarzeniami, które mają miejsce w całej naszej organizacji, oraz za umożliwienie nam wszystkim czerpania radości i refleksji nad faktem, że pomimo całej frustracji i zakłóceń w naszym codziennym życiu i rutynie, to też były na wiele sposobów, najlepsze czasy!

W imieniu służby dziękuję wszystkim członkom zarządu, instruktorkom, instruktorom, działaczom oraz rodzicom za cudowną współpracę i z okazji nowego roku harcerskiego, życzę każdemu z nas dobrego zdrowia i obfitości błogosławieństw Bożych, siły, radości i zadowolenia z pracy harcerskiej w jakiegokolwiek formie ta praca się odbędzie!

Czuwajmy!

Stanisław Reitmeier, hm
Przewodniczący Zarządu Okręgu
Z.H.P. Okręg Kanada

*Ontaryjskie Kaszuby
- widok z Trzech Krzyży*

GAWĘDA KOMENDANTÓW CHORAĞWI HARCEREK I HARCERZY W KANADZIE

Drogie Druhny i Druhowie,

Światowa Organizacja Zdrowia ogłosiła wybuch epidemii pandemii. Wiele rządów na całym świecie podjęło bardziej rygorystyczne kroki w celu zapewnienia bezpieczeństwa swoim obywatelom.

Oprócz natychmiastowych i poważnych zagrożeń zdrowotnych, widzimy znacznie szerszy wpływ na całe nasze życie, nasze życie rodzinne i całe nasze otoczenie co spowodowało u wielu wielki niepokój.

Z tym na myśli, chcielibyśmy przede wszystkim podziękować za to, co już zrobiliście, aby przetrwać ten kryzys i lepiej przygotować naszą młodzież, nasze jednostki i naszą organizację do radzenia sobie z tą sytuacją. Wasze zaangażowanie i pomysłowość robią wielką różnicę.

Chcielibyśmy Was również zapewnić, że jako organizacja, jesteśmy odporni. W przeciągu naszej długiej 110-letniej historii, nasza organizacja przeżyła wiele trudnych momentów. Jesteśmy przekonani, że i to pokonamy.

Chcielibyśmy przypomnieć o szczególnej odpowiedzialności, jaką organizacja taka jak nasza ma w tej chwili. W takich chwilach nasz cel i wartości mają duże znaczenie dla ludzi i społeczności, którym służymy.

W czasach kryzysu rodzą się bohaterowie. Chcielibyśmy, aby wartości naszej organizacji świeciły w tej trudnej godzinie. Gorąco i pokornie prosimy Was wszystkich o przyczynienie się do tego. To jest moment na dodatkowy wysiłek, na pójście o krok dalej. W pełni zdajemy sobie sprawę, że dużo prosimy, ponieważ w tym momencie wszyscy jesteśmy również zajęci radzeniem sobie z trudnymi sytuacjami osobistymi i rodzinnymi. Wasz wysiłek będzie miał ogromny wpływ na naszą organizację i społeczeństwo.

Aby sprostać temu wyjątkowemu wyzwaniu, prosimy wszystkich o skupienie się na dwóch priorytetach.

Po pierwsze - bezpieczeństwo nas wszystkich jest najważniejsze. Możemy wnieść pozytywny wkład i żyć zgodnie z naszym celem i wartościami tylko wtedy, gdy zachowamy zdrowie i unikniemy rozprzestrzeniania wirusa.

Po drugie - w takim stopniu, w jakim jest to możliwe - prosimy o pomoc społecznościom wokół nas. To jest moment, by okazać łaskę pod presją. Wiele osób zostanie dotkniętych znacznie bardziej niż niektórzy z nas i będzie musiało stawić czoła poważniejszym wyzwaniom w wyniku

tego kryzysu. Wszyscy możemy im w tym pomóc - jest to częścią naszych wartości i ludzie będą o tym pamiętać. To będzie czas, kiedy będziemy prawdziwą siłą czynienia dobra.

Chociaż zagrożenie wirusem ma charakter globalny, sytuacja jest inna w każdej prowincji, czy też w każdym mieście, gdzie działamy i szybko się zmienia. Proszę postępować zgodnie ze wskazówkami Komitetu „PSA COVID-19 Response Management Team” przy Zarządzie Okręgu ZHP, Okręg Kanada a przede wszystkim przestrzegać lokalne wytyczne służby zdrowia.

Jesteśmy dumni i zainspirowani sposobem, w jaki nasza organizacja sprostała temu wyzwaniu - z elastycznością, odpornością, odwagą - i troskliwym sercem. Dziękuję za ogromny wkład wszystkim funkcyjnym. Pracujmy razem - we wszystkich częściach organizacji - aby dalej działać.

Wraz ze wszystkimi innymi, ciężko pracujemy, aby uporać się z tym kryzysem. Będziemy z Wami na każdym kroku. Jak większość z Was, musimy martwić się o rodziny. W takich chwilach lista zmartwień może być długa dla każdego z nas, bez wyjątków. Ale jesteśmy też przekonani, że damy radę, jeśli nie stracimy energii i wiary w siebie. To jest dosłownie w naszych rękach.

Czuwajmy!

Monika Karska-Emin, hm.
Komendantka Chorągwi Harcerek w Kanadzie

Michał Sokolski, hm.
Komendant Chorągwi Harcerzy w Kanadzie

Ontaryjskie Kaszuby - Trzy Krzyże

KONFERENCJE INSTRUKTORSKIE 2020

Obie konferencje instruktorskie Chorągwi Harcerek i Harcerzy są w tym roku wyborcze.

Jako że Wici będą w druku podczas konferencji, listy nowych Komend Chorągwi będą nieco później podane w Załączniku do elektronicznego wydania Wici na naszej stronie internetowej: <http://wici.zhp.ca>

KĄCIK SKRZATÓW I ZUCHÓW

Przykład mundurka skrzata-dziewczynki

Nowa sprawność dla zuchów – „Zaradny zuch”

ZARADNY ZUCH jest sprawnością, która została zaprojektowana specjalnie na czas kwarantanny lub izolacji, kiedy dzieci są zmuszone spędzać czas w domu i nie mogą brać udziału w żadnych spotkaniach towarzyskich.

Sprawność ma na celu jak najlepiej wykorzystać czas spędzony w domu poprzez zdobywanie nowych umiejętności oraz zachęcanie dzieci do kreatywnego spędzania czasu i samorozwoju. Również przez zdobycie sprawności, Zuch pokaże, że wie, jak się zachować w czasie kwarantanny i jak można pomóc innym.

Zuch przygotowuje własną kronikę, aby umieścić wykonane przez niego wymagania na sprawność. Po ukończeniu sprawności, rodzic wysyła zdjęcia kroniki i tabelki do Drużynowej.

Sprawność może zostać dostosowana do umiejętności dziecka i pozostawia duże pole możliwości rodzicom, którzy mogą wybrać jakie umiejętności uważają, że ich dziecko w ten czas może wyrobić/zdobyć.

Wymagania:

ŻYCIE RODZINNE

1. Minimum 1 dziennie; Zuch pomoże rodzicom w obowiązkach domowych. Jak na przykład: przygotowywanie posiłków, nakrywanie do stołu, składanie prania. Zuch zaznacza wykonane zadania na tabelce obowiązków.
2. Zuch obejrzy z rodzicami album rodzinny / zdjęcia
3. Zuch zapyta rodziców o ich ulubione gry i zabawy z dzieciństwa. W miarę możliwości pobawi się lub zagra w nie wraz z rodzicami (np. gry typu państwa-miasta/guma/skakanka/statki itp.)
4. Zuch narysuje drzewo genealogiczne swojej rodziny
5. Zuch zapyta rodziców o jakąś ciekawą historię rodzinną
6. Zuch wraz z rodzicami obejrzy film familijny
7. Zuch zadzwoni telefonicznie lub przez połączenie wideo do starszego członka rodziny

ZARADNOŚĆ

1. Zuch nauczy się 5-6 nowych umiejętności np. wiązać buty, rozpoznawać godziny na zegarku, samodzielnie ścielić łóżko, przyszyje guzik do koszuli, zaceruje dziurę w skarpetce (w zależności od możliwości i umiejętności zucha)
2. Zuch samodzielnie przygotowuje rodzicowi posiłek (kanapkę, grzanekę itp. lub herbatę)
3. Zuch obierze ziemniaki lub inne warzywa, które potem zostaną wykorzystane do obiadu
4. Zuch zasadzi roślinkę np. fasolkę i będzie obserwować, jak rośnie oraz zajmować się nią- podlewać/ zmieniać wodę itp
5. Zuch umyje naczynia/ napełni i opróżni zmywarkę naczyń
6. Zuch naprawi zepsutą zabawkę/ sklei książkę lub samodzielnie zrobi sobie zabawkę np. lalkę ze sznurka

KREATYWNOŚĆ

1. Zuch wymyśli zabawę, w którą pobawi się z rodzeństwem lub rodzicami
2. Zuch zrobi wesołą kartkę dla kogoś bliskiego
3. Zuch wykona teatrzyk kukiełkowy i zaprosi rodzinę na przedstawienie
4. Zuch przeprowadzi jeden prosty eksperyment np. soda oczyszczona i ocet pomysły na eksperymenty można znaleźć na stronie:
<https://mojedziecikreatywnie.pl/2015/04/eksperyment-chemiczne-jojo/>
5. Zuch wykona jakąś pracę w technice origami: łódka/czapka/żabka itp
6. Zuch przeczyta wierszyk lub krótką książkę i wykona do niej ilustrację
7. Zuch wykona ozdobę do domu w technice paper mache/ witraż/ mozaika

ZDROWIE

1. Zuch przynajmniej 3 razy w tygodniu będzie się gimnastykować (rozciąganie, pajacyki, przysiady itp.)
2. Zuch przekroczy swój własny rekord w jakiejś dziedzinie np. kozłowaniu piłki/ skokach na skakance/ odbijaniu piłeczki pingpongowej/ kapkach /pompkach itp
3. Zuch narysuje ulubione warzywa i owoce i opowie rodzicom, dlaczego należy jeść warzywa i owoce codziennie.
4. Zuch dba o higienę. Codziennie rano i wieczorem myje zęby i siebie i dba o czystość swoich ubrań.
5. Zuch wie jak należy myć ręce szczególnie podczas epidemii/pandemii. Zuch obejrzy wideo światowej organizacji zdrowia (World Health Organization). Zuch zaznaczy w swojej kronice, ile razy dziennie myła ręce. Zuch wytłumaczy rodzicom jak należy prawidłowo myć ręce (jak długo i w jaki sposób) <https://www.who.int/>
6. Zuch rozumie w jaki sposób rozprzestrzenia się wirus i wie co robić, aby uniknąć zakażenia. Zuch wie co to jest bezpieczna odległość w czasie epidemii/pandemii.

Więcej detali na temat tej sprawności znajdziesz na Internet:

http://www.zhpharcerki.org/galezie/zuchy/zuchy_sprawnosci/zaradny_zuch.htm

Obrzęd Pasowania Zucha na Harcerza

Młody zuch, patrząc na starszych kolegów w naszej pięknej harcerskiej Organizacji, marzy o tym, żeby być harcerzem. Jest to naturalne dążenie i jak wszelkie przejścia, powinno być odpowiednio uczczone. Za dawnych lat, chłopiec był pod opieką matki aż do skończenia siedmiu lat. Wtedy został poddany ceremonii przycięcia swoich długich włosów i przechodził pod bezpośrednią opiekę ojca. Nazywano tą ceremonię „postrzyżyny”. Za czasów rycerskich, paż był pasowany przez króla na rycerza szablą. W harcerstwie, używamy podobny obrzęd, żeby upamiętnić przejście zucha na harcerza.

Gdy urządzamy ten obrzęd w większej grupie, harcerze stoją po jednej stronie rzędem a zuchy z drugiej strony, też rzędem. Kolejno zuchy podchodzą do starszego Instruktora, który trzyma w ręku szablę. Zucha prowadzi do starszego Instruktora jego „patron”, może to być drużynowy gromady zuchowej, ale lepiej drużynowy drużyny harcerskiej.

Instruktor pyta młodego **„Zuchu, jak się zowiesz (nazywasz)?”**.

Odpowiedź zucha **„Jasio Zaradek”**

Instruktor pyta go: **„Zuchu Jasiu, czy chcesz zostać harcerzem?”**

Odpowiedź zucha **„Tak, chcę!”**

Instruktor powiada **„Uklęknij, więc.”**

Zuch uklęka na jedno kolano. Instruktor wtedy uderza zucha szablą lekko w prawe i lewe ramie, i powiada uroczyście:

„Na Boga i Maryi chwałę,

Po raz ostatni cios Ci zadałem.

Prawość i dzielność miłuj szczerze,

Nie sługą jesteś, lecz rycerzem,

Nie zuchem jesteś, lecz harcerzem!

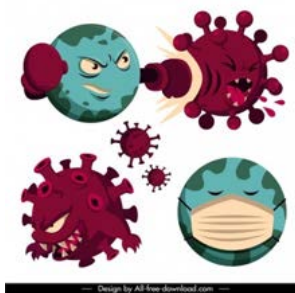
People vector created by pch.vector - www.freepik.com

Powstań harcerzu!” Tradycyjnym gestem skautowskim, Instruktor podaje mu LEWAĄ rękę i powiada **„W imieniu naszego Związku Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju, przyjmuję Cię do (numer, nazwa i patron drużyny). Rośnij wiekiem i w duchu harcerskim.”** Patron wtedy zakłada chustę drużyny nowemu harcerzowi. **„Wstąp do szeregu!”** pada rozkaz i nowy harcerz staje na końcu szeregu harcerzy. Kolejno ten obrzęd jest powtórzony dla wszystkich zuchów przechodzących do drużyny.

Jest to wzruszający moment dla zucha/harcerza i aż do momentu Przyrzeczenia Harcerskiego, będzie ten moment pamiętał jako swoje „przejście do starszych kolegów.”

Obrzęd przygotował i przez wiele lat osobiście przeprowadzał, Śp. hm. Jan Szymański.

Zbiórki w czasie pandemii

SZCZEP RZEKA – proponuje

Zbiórki na dworze:

SKRZATY: Aby pomóc skrzatom trzymać "social distance" przed zbiórką druhnny kładą hoola-hoops na ziemi - jedno dla każdego skrzata.

Podczas zbiórki skrzaty siedzą/stoją w swoich hoola-hoops.

ZUCHY: Zuchy przynoszą na zbiórkę do parku duży ręcznik lub yoga mat. Zuchy kładą swoje ręczniki na trawie w "social distance".

Druhna prowadzi yogę - można z Internetu lub z książek nauczyć się łatwych pozycji.

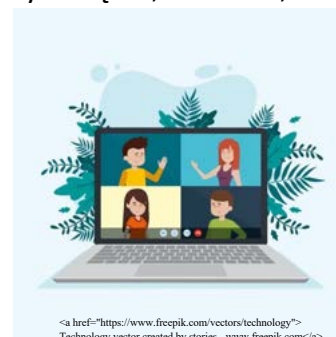

Zbiórki wirtualne:

SKRZATY: Majsterkowania dalej mogą się odbywać - nawet wirtualnie. Druhnny przygotowują zestawy do majsterkowania - wszystkie materiały potrzebne na kilka zajęć, i ustalają czas i miejsce, gdzie rodzice mogą odebrać te materiały. Podczas zbiórki via komputer, skrzaty mogą razem z druhną robić majsterkowanie.

ZUCHY: Czas pandemii może być okazją, aby zuchy się lepiej poznały. Podczas każdej zbiórki kilka zuchów opowiada i pokazuje swoje ulubione rzeczy; może być książka, zabawka, zwierzę domowe, pamiątka z podróży, itp.

Czuwaj,
Joanna Rasowski, asp
Szczepowa, Szczep Rzeka

KĄCIK HARCEREK I HARCERZY

Gazetka Połny Kwiat Drużyna Mojskie Oko

Czujcie harcerki!
Dzisiaj mamy bardzo ważne wydarzenie. Dzień Ziemi! W tym tygodniu nasza zbiórka skupi się nad działaniami, które możecie wykonać aby uczcić Dzień Ziemi oraz przeprowadzić sprawdzian naszego poznania zwierząt ze zeszłego tygodnia.

Czujcie!
Druhna Monika i Druhna Kika

Dzień Ziemi!
W tym roku Dzień Ziemi przypada 22-go kwietnia. Dzień Ziemi to dzień w którym myślimy o wszystkim co Ziemia nam daje i o wszystkim co my możemy zrobić aby pomóc wzbogacić Ziemię. Pamiętajmy jaka ważna jest minimalizacja śmieci, sadzenie drzew, recykling, oszczędzanie energii i ochrona środowisk w których żyjemy.

Ten [link](#) prowadzi do filmu, w którym różni Kanadyjczycy mówią o tym jak możemy zmienić świat.

Jeśli chcecie dowiedzieć się więcej o Dniu Ziemi, ten [link](#) prowadzi do oficjalnej strony internetowej tego wyczynu.

Space po parku ...
Cos nowego- Parks Canada ma wirtualne wycieczki po niektórych kanadyjskich parkach narodowych, używając film 360! Oto kilka krótkich wirtualnych wycieczek po trzech kanadyjskich parkach. Czy możecie dowiedzieć się, w jakiej prowincji znajduje się każdy z tych parków?
[Park 1](#) [Park 2](#) [Park 3](#)

To krąg życia ...
Aby zapewnić krąg życia, natura posiada sieć pokarmowa. To jest naturalny cykl słońca, wody, roślin i zwierząt, który zapewnia że wszystko co żyje konsumuje i jest konsumowane. Oto fajna [gra](#), w którą możecie zagrać, aby ćwiczyć umiejętności budowania sieci pokarmowej.

Praca ręczna!
Dzień Ziemi to dobra okazja na wykonanie pracy ręcznej która pomaga naszej Ziemi! Oto dwa różne projekty, które możecie wykonać w domu z okazji Dnia Ziemi!

[Wisząca suwarka](#)
[Romby nasienne](#)

Zagrożone zwierzęta?
Po całej Kanadzie ludzie ciężko pracują, aby chronić zagrożone zwierzęta i odbudować ich środowisk. Poniżej znajduje się kilka opowieści o tym co Kanadyjczycy robią aby uratować niektóre gatunki zwierząt.

[Zółwie](#)
[Kokluszowa żurawia](#)
[Peary Caribou](#)

Ślady Zwierząt Kanadyjskich

Vertical

- 1.
- 3.
- 5.
- 6.
- 7.
- 10.
- 11.
- 12.
- 14.

Horizontal

- 2.
- 4.
- 8.
- 9.
- 13.
- 15.

Co dzieje się na tych zdjęciach?
Poniższe zdjęcia pokazują straszne zanieczyszczenia środowiska. Wythumacz co dzieje się na każdym z tych zdjęć.

1

2

3

Nowa sprawność dla harcerzek – „Znawczyni kwarantanny”

1. Wie co to jest kwarantanna i dlaczego należy ją stosować.
W okresie epidemii/pandemii spędziła kwarantannę w domu lub miejscach wskazanych przez rodziców.
2. Stosuje się do zaleceń kwarantanny podczas epidemii/pandemii. Wie jak i gdzie znaleźć oficjalne informacje wydane przez służbę zdrowia oraz instytut wykonujący zadania z zakresu zdrowia publicznego w miejscu zamieszkania i wydane przez niego zalecenia.
3. Wie jak poprawnie myć ręce (zgodnie z zaleceniami służby zdrowia), wykonała plakat ilustrujący poprawne mycie rąk i powiesiła go w widocznym miejscu. Wysłała zdjęcie plakatu drużynowej.
4. Wie czym są wirusy, jak można się nimi zarazić, jak działają i jak je zwalczać.
5. Utrzymuje telefoniczny lub wirtualny kontakt z osobami, z którymi nie może się spotkać, np. z babcią i dziadkiem lub starszymi sąsiadami. Kontroluje czy nie potrzebują pomocy np. z zakupami.
6. Wie, że należy dbać o swoje otoczenie i miejsce zamieszkania. Codziennie aktywnie uczestniczy i pomaga w utrzymaniu porządku wokół siebie.
7. Dba, aby zachować/podtrzymać wysoki poziom nauki. Realizuje kolejne tematy z podręczników.
Wie, gdzie poszukać materiałów lub do kogo można się zgłosić, aby stworzyć plan na kontynuację nauki.
8. Potrafi rozplanować harmonogram, aby pożytecznie wykorzystać każdy dzień.
9. Zorganizuje razem z zastępem ciekawą zbiórkę lub grę internetową. Weźmie udział w przynajmniej jednej wirtualnej zbiórce harcerskiej lub harcerskiej grze internetowej.
10. Wie, że należy dbać o swoje samopoczucie i sprawność fizyczną (np. skacze na skakance, wychodzi na spacer w odosobnione miejsca lub wykonuje inne ćwiczenia, które pozwalają na utrzymywanie dobrej kondycji fizycznej).

Więcej detali na temat tej sprawności znajdziesz na Internet:

http://www.zhpharcerki.org/galezie/harcerki/sprawnosci_harcerek/Znawczyni%20Kwarantanny.htm

Zbiórki w czasie pandemii

SZCZEP RZEKA – proponuje

Zbiórki na dworze:

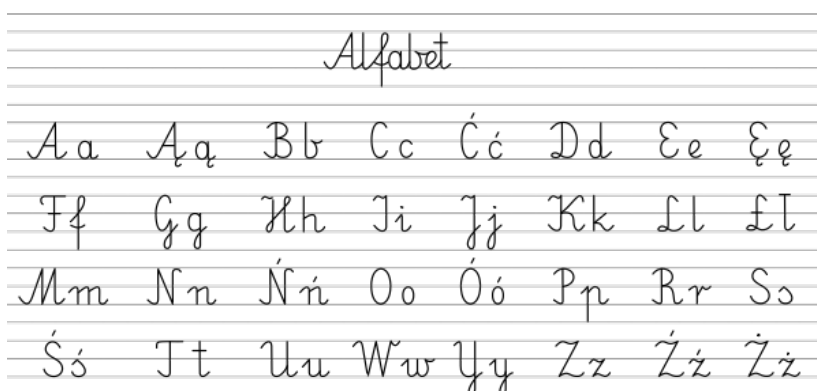
Harcerki siedzą na trawie w "social distance", każda harcerka ma swoje kawałki linek do robienia węzłów. Druhna ma zegarek i podaje nazwy węzłów, które harcerki mają zrobić w ciągu jednej minuty (tak jak w programie: „minute to win it”). Wygrywa harcerka, która wykona poprawnie najwięcej węzłów.

<https://www.freepik.com/vectors/rope> - Rope vector created by macrovector -

Zbiórki wirtualne:

Skoro tyle czasu młodzież spędza na telefonach/komputerach, to może teraz jest dobry czas, żeby przypomnieć sztukę pisania listów.

Harcerki mogą korespondować listownie między sobą – nawet korzystać z poczty. Aby urozmaicić to zadanie, można pisać listy alfabetem Morse’a lub szyfrem zastępu czy szczepu.

Czuwaj,

Joanna Rasowski, asp
Szczepowa, Szczep Rzeki

A . -	J . - - -	S . . .	2 . . - - -
B - . . .	K - . -	T -	3 . . - - -
C - . . .	L . . .	U . . -	4 . . . -
D - . .	M - -	V . . . -	5
E .	N - .	W . - -	6 -
F	O - - -	X - . . -	7 -
G - - .	P . - . .	Y - - - -	8 -
H	Q - - - -	Z - . . .	9 -
I . .	R . . .	1 . - - - -	0 - - - - -

Przejęcie zucha z gromady do drużyny harcerek

- Szczep Jutrzenka – Ottawa

Zuch Jasia Sówka przeszła z gromady do drużyny – Gratulacje!

ROZPOCZĘCIE ROKU HARCERSKIEGO 2020-2021

Gromada Leśne Ludki
- Szczep Wiśła

Szczep Polanie - 14 DH im. Gen. Władysława Sikorskiego

Szczep Mazowsze – Oshawa

Szczep Wodny Bałtyk

Drużyna Lilie – Windsor

Szczep Rzeka

Szczep Kresy – Milton ON

W tym roku Szczep Kresy obchodzi swoją 10-tą rocznicę.

GRATULUJEMY!

Szczep Jutrzenka – Ottawa

Szczepy BÓR i Piastowski Gród

Szczepy BÓR i Piastowski Gród z London rozpoczął Nowy Rok Harcerki już 14 września 2020 roku. Spotkaliśmy się w centrum miasta London w Victoria Park, w liczącym 25 osób składzie harcerskim. Przeprowadziliśmy wtedy apel z rozkazem szczepowej, podaliśmy ważne informacje dotyczące aktualnej sytuacji i w zastępach drużynowi poprowadzili zajęcia wstępne. Tydzień później mieliśmy kolejną zbiórkę, która odbyła się w innym już miejscu, czyli w Lasku Michalickim w Melrose. Ksiądz dyrektor zgodził się na nasze zbiórki w tym miejscu, aż do końca października. Cieszymy się, że możemy, póki ciepło, spotykać się na świeżym powietrzu. Jest to miejsce, gdzie od 17 lat na gościnnym terenie Księży Michalitów, stoi nasza harcerska stacja. Zbudowana ona została przez ówczesnych instruktorów naszych lokalnych szczepów BOR i PIASTOWSKI GRÓD oraz drogiej rodziców z KPH. Jesteśmy dumni i bardzo wdzięczni za ten dar, służący przez lata naszej londyńskiej harcerskiej polonii.

Czuwaj!

Iwona Krawczak, pwd

Szczepowa Szczepu BÓR

Travel photo created by lachetas - www.freepik.com

Nowy Horyzont Hufiec Watra

Wrzesień to chyba dla harcerek ulubiony miesiąc, bo niesie ze sobą nowy rok harcerski a wraz z nim nowe wyzwania, nowe możliwości i nowe doświadczenia. W piękny, niedzielny poranek 20-go września w parku im. Ignacego Paderewskiego koło Toronto aż miło było pełną piersią nabrać rześkiego, świeżego powietrza i nacieszyć twarz ostatnimi, letnimi promieniami słońca. Wokół jak okiem sięgnąć kojąca zieleń drzew i krzewów poprzetykana tu i ówdzie delikatnymi barwami polnych kwiatów na

przemian z szarością mundurów dziewcząt z Hufca Watra harcującymi podczas swojego dorocznego kształcenia. Jak na funkcyjne przystało byłyśmy karne i odpowiedzialne utrzymując dwumetrową odległość między sobą. Nie stanowiło to żadnego problemu, bo wszystkie byłyśmy tak stęsknione kontaktu ze sobą, że energia mogłaby wysadzić dach gdybyśmy pod takowym się znajdowały. Dach pozostał nienaruszony, bo wedle wskazówek komisji COVID-19 Zarządu Okręgu Kanada wszystkie zajęcia odbywały się na świeżym powietrzu i w małych grupach podzielonych na referaty skrzatów, zuchów, harcerek i wędrowniczek. Zawsze warto było przyjeżdżać na kurs

kształceniowy organizowany przez hufiec, bo za każdym razem można nauczyć się czegoś nowego, ale tegoroczny był zdecydowanie wyjątkowy. Nie koncentrował się na pogłębianiu wiedzy o systemie zastępowym czy szóstkowym i ciekawym przeprowadzaniu wszystkich elementów zbiórki, ale skupiał się na innowacyjnych sposobach zorganizowania zbiórki w terenie z zachowaniem wszystkich obecnie wymaganych obostrzeń.

Nigdy wcześniej nie patrzyłam na „noodles” z gąbki, używane do pływania jak na idealny, dwumetrowy separator do utrzymywania dystansu między zuchami i nie zdawałam sobie sprawy, ile gier i zabaw można zmienić z „ręcznych” na „nożne”, żeby zminimalizować potrzebę dotyku nie tracąc nic na wartości kształcącej danej gry. Pojawiły się także zupełnie nowe pomysły wykorzystujące nowoczesne technologie i elektronikę. Wprawdzie harcerstwo to organizacja, system wychowawczy i ruch zarazem więc stały rozwój, ewolucja i przystosowanie do zachodzących zmian w otaczającym świecie jest rzeczą naturalną i zrozumiałą, ale przez ponad stuletnią historię polskiego harcerstwa proces ten następował stopniowo i powoli. Chyba nigdy przedtem postęp nie był tak dynamiczny jak przez ostatnie pół roku. Czas pandemii postawił nas przed koniecznością natychmiastowej adaptacji. Stąd pomysł na temat roku "Nowy Horyzont".

Nowa rzeczywistość nasuwa nowe pytania a nowe pytania wymagają nowych odpowiedzi. Możliwości przed nami są nieograniczone. Bez wątplenia mamy przed sobą nieprzetarte drogi ale przecież właśnie takie lubimy najbardziej !

Z harcerskim pozdrowieniem Czuwaj z kształcenia Hufca Watra „Nowy Horyzont”

Kasia Niszczyńska, Dz.H. KPH - Szczep Zorza

Food photo created by wirestock - www.freepik.com

KĄCIK WĘDROWNICZEK I WĘDROWNIKÓW

Nowa sprawność dla wędrowniczek: - „Strażniczka kwarantanny”

1. Wie czym jest pandemia. Kiedy ogłasza się pandemię. (m.in. w ilu i jakich etapach rozwija się pandemia, jakie są kryteria ogłoszenia pandemii). Wie czym się różni pandemia od epidemii.
2. Stosuje się do zaleceń kwarantanny. Wie jak i gdzie znaleźć oficjalne informacje wydane przez służbę zdrowia oraz instytut wykonujący zadania z zakresu zdrowia publicznego w miejscu zamieszkania i wydane przez niego zalecenia. Wie, że należy uważać na dezinformację i fałszywe wiadomości. Sprawdza autorstwo/źródło informacji.
3. Wie czym różni się bakteria od wirusa. Umie wytłumaczyć na czym polegają działania zapobiegające w obliczu epidemii/pandemii i jakie mają cele. Wykonała plakat ilustrujący poprawne mycie rąk i wysłała zdjęcie plakatu do drużynowej.
4. Wie, że dla dobrego funkcjonowania miejsca zamieszkania, każdy domownik musi się przyczynić, a więc aktywnie uczestniczy i codziennie pomaga. Rozpisze i podzieli się z drużyną, pomysłem na plan służb w domu.
5. Dbą, aby zachować/podtrzymać wysoki poziom nauki. Realizuje kolejne tematy z podręczników. Wie, gdzie poszukać materiałów i do kogo można się zgłosić, aby stworzyć plan na kontynuację nauki.
Wie jakich aplikacji można używać do zdalnej nauki. Wirtualnie przedstawiła je koleżankom, kolegom lub nauczycielowi.
6. Wie, że należy dbać o samopoczucie i sprawność fizyczną. Codziennie ćwiczy przynajmniej 15 minut. Może ćwiczyć wirtualnie z patrole.
7. Czas kwarantanny wykorzystała, aby przygotować wirtualną zbiórkę zastępu/patrolu/drużyny. Uzgodniła jej przebieg z drużynową.
8. Zaoferowała rodzeństwu lub młodszym harcerkom pomoc w nauce w wybranych przez siebie przedmiotach.
9. Bierze udział w internetowych zajęciach/grach harcerskich, aby dać dobry przykład młodzieży harcerskiej młodszej od siebie.
10. Podczas kwarantanny nauczył się 1 nowej czynności, np. gry na gitarze, piosenek, innego języka, gotowania, pracy w ogrodzie, itp.

Więcej detali na temat tej sprawności znajdziesz na Internet:

http://www.zhpharcerki.org/galezie/wedrowniczki/sprawnosci_wedrowniczek/stazniczka_kwarantanny.htm

#wedrochallenge2020

REFERAT WĘDROWNICZEK
W KANADZIE
ZAPRASZA

13-26
lipca 2020

Wędruj z nami przez Kanadę

Z WŁASNEGO DOMU

Nie możemy się spotkać, ale to nie znaczy że nie możemy wędrować!

Wybierz zajęcia - bieg, spacer, rower,
canoe/kajak... co wolisz.
Zapisz siebie albo patrol i ruszamy!

Razem powędrujemy 5,514 km

INSTRUKCJE:

- Załóż konto "Strava"
- Dołącz do grupy "Wedro Challenge Kanada 2020"
- Zarejestruj się:
<https://forms.gle/kfteCXnu6MDTqBd99>
- Zalicz jak najwięcej km do 25go lipca

KOSZT:
\$15.00

W TYM:
Pamiątkowa koszulka i różne nagrody w trakcie wędrówki

Wirtualna wędrówka przez Kanadę

Podobnie jak większość jednostek harcerskich na świecie, nasze spotkania wędrownicze zostały ograniczone do wirtualnych zbiórek, biegów i zajęć. Wiadomo jednak, że nic nie zastąpi świeżego powietrza i kontaktu osobistego. Jak więc można zorganizować coś, co nam pozwoli się połączyć, utrzymując wymagany dystans?

Referat Wędrowniczek przy Chorągwi Harcerek podjął się pewnego eksperymentu!

Aby złączyć wędrowniczki z całego kraju, chcieliśmy przejść wspólnie dystans od jednego wybrzeża Kanady do drugiego, czyli 5514 km.

Z wysiłkiem 22-óch osób zajęło nam to w sumie dwa miesiące. Uprawialiśmy przeróżne sporty, np. bieg, wędrowanie, kolarstwo i pływanie kajakami.

Jesteśmy bardzo z siebie dumne, że udało nam się stanąć na wysokości zadania.

Następnym razem, mamy nadzieję, że już na żywo!

Czuwaj!

Agata Starczyk hm.

Członkini Referatu Wędrowniczek

KĄCIK INSTRUKTORSKI

Obrzęd nadania stopnia Harcmistrzyni

Gratulujemy druhen Magdalenie Kruszyńskiej (Gadomskiej) oraz Alicii Kowalczyk (Reitmeier) zdobycia stopnia Harcmistrzyni.

Do grona harcmistrzyń w Chorągwi Harcerek dołączyły dwie nowe harcmistrzynie. Podharcmistrzynie Alicia Kowalczyk i Magda Kruszyńska zostały mianowane harcmistrzyniami rozkazem Naczelniczki Harcerek hm. Danusi Figiel z dnia 3-go maja, 2020r.

Rano 15-go maja, członkinie komisji prób odwiedziły nowo mianowane harcmistrzynie, aby wręczyć im nowe, czerwone krajki i podkładki. Oczywiście, został zachowany odpowiedni dystans, aby zapobiec możliwości zakażenia koronawirusem.

Po południu odbyło się wirtualne spotkanie harcmistrzyń przez ZOOM, na którym Komendantka Chorągwi hm. Monika Karska-Emin wraz z obecnymi harcmistrzyniami przywitały je w ich gronie. W miłym spotkaniu wzięło udział ponad 20 harcmistrzyń z bliska i z daleka.

Serdecznie gratulujemy druhen Alicii i Magdzie i życzymy im mnóstwo satysfakcji z dalszej służby harcerskiej.

Anna Mazurkiewicz, hm.

Obrzęd nadania stopnia Działaczki Harcerskiej w Chorągwi Harcerek

Gratulujemy druhnom Joannie Hauck-DeMorest oraz Ewie Jagielskiej zdobycia stopnia Działaczki Harcerskiej w Chorągwi Harcerek.

Obrzęd nadania stopnia odbył się wirtualnie. Druhny hm. Maria Latoszek-Green i hm. Urszula Gorzkowska były przy harcerskim ognisku na naszych harcerskich, kanadyjskich Kaszubach; druhny dz.h Joanna Hauck-DeMorest, hm. Ewa Muniak, dz.h. Ewa Jagielska, phm. Katarzyna Dobosz, phm. Krystyna Rudak i hm. Jolanta Ozimkowska były w swoich domach.

Po odczytaniu rozkazu Komendantki Chorągwi, od płomieni harcerskiego ogniska symbolizującego grono instruktorskie, druhny Marysia i Urszula odpaliły świece dla nowych instruktorek. Niech ten nowy ogień przyda blasku ich przyszłej pracy instruktorskiej.

Obrzęd druhny zakończyły odśpiewaniem pieśni „Idziemy w Jasną”.

Czuwaj!

Marcin Gorzkowski, hm.

Redaktor Naczelny Wici, który był obecny jako korespondent Wici.

WYDARZENIA HARCERSKIE – ŻYCIE NA GORĄCO

ŚWIATOWY ZŁAZ WĘDROWNICZY ZHP „POD POŁUDNIOWYM KRZYŻEM” ARGENTYNA 2020

Organ prasowy Związku Polaków w Argentynie „GŁOS POLSKI” wydał specjalny numer w objętości 28 stron, w całości poświęcony Światowemu Złazowi Wędrowniczemu.

Opierając się na tym materiale, za co dziękujemy, przedstawiamy w zarysach obraz tego ciekawego Złazu. Gazeta zamieściła bogaty materiał przeżyć i wspomnień wielu uczestników Złazu i to pisanych w różnych językach.

Kompletne wydanie specjalnego wydania argentyńskiego „Głosu Polski” można znaleźć w Załączniku elektronicznego wydania Wici, na naszej stronie internetowej:

<http://wici.zhp.ca>

Złaz zwołany przez Naczelnictwo Związku Harcerstwa Polskiego poza granicami kraju odbył się w okresie 30.12.2019 - 7.01.2020, pod hasłem "INNE NIEBO, TO SAMO PRYZRZECZENIE", nawiązującym do faktu, iż uczestnicy przybyli z różnych kontynentów. Obok wędrowniczek i wędrowników, udział brali także instruktorzy związani pracą z grupami na szczeblu wędrowniczym.

Grono instruktorskie, wędrowniczki i wędrownicy z Argentyny, Polski, Litwy, Kanady, U.S.A., Wielkiej Brytanii i Irlandii na obozie w Polskim Ośrodku Młodzieżowym.

Naczelnik Harcerzy mianował Komendantem Złazu druha hm. Andrzeja J. Wojno.

Złaz odbywał się w dwóch miejscach: na przedmieściu Buenos Aires i odległym o 1700 km San Martin de los Andes w południowych Andach w Patagonii. Wiązało to się z dużym zadaniem logistycznym dla organizatorów. Uczestnicy musieli wyposażyć się na pobyt w dwóch zupełnie odmiennych, a wręcz kontrastowych klimatycznie miejscach. Wilgotna i upalna w tym czasie pogoda w Buenos Aires oraz chłodny, górski klimat w Patagonii.

Pracę organizacyjną Złazu rozpoczęto w marcu 2019 roku, tworząc cztery ekipy podległe Głównej Komendzie Złazu, a działalność ich dobiegła końca po skończeniu Złazu, a więc trwała niemal rok. Można docenić ten wkład pracy, jeśli zwrócimy uwagę na fakt, że Okręg Argentyna jest liczebnie najmniejszą jednostką w skali światowej polskiego harcerstwa i po raz pierwszy w swej 85-cio letniej historii organizował takie wydarzenie o zasięgu światowym.

Już na parę dni przed oficjalnym rozpoczęciem Złazu, lokalne grono instruktorskie witało na lotnisku Ezeiza i kwaterowało przybywających uczestników.

Złaz miał głównie charakter szkoleniowy, ale także wynikający z tego praktyczny cel nawiązywania współpracy i wymiany doświadczeń w oparciu o przyjaźnie powstałe w czasie Złazu, mimo różnic językowych, głównie bowiem młodzież mówiła po polsku, angielsku i hiszpańsku.

W programie, przygotowanym przez dwie Komendy Programowe, obok zajęć kursowych i praktycznych, zaplanowano zwiedzanie Buenos Aires i San Martin de los Andes oraz trzydniową wyprawę w Andy.

Jak napisał Komendant Złazu, hm. Andrzej J. Wojno, cytując zasłyszaną opinię "Złaz był pod każdym względem imprezą historyczną, jedyną, magiczną ...", co wynika z tego, że harcerstwo w Argentynie nieustannie czuje się częścią harcerstwa polskiego, podtrzymując polskie tradycje, przypominając role harcerstwa w walce o niepodległość Polski i utrzymywaniu kontaktów z Ojczyzną, czego dowodziła obecność na Złazie delegacji Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej z Polski. Komendant Złazu podkreśla, że przez cały czas panowała serdeczna atmosfera, mimo różnic językowych i wieku, bo takie jest HARCERSTWO!! Nic więc dziwnego, jak dalej pisze Komendant Złazu, że pożegnaniom i rozstaniu towarzyszyły płynące z oczu łzy, ale i nadzieja na ponowne spotkanie, choć prawdopodobnie już pod innym niebem!

Powyższe streszczenie artykułu z Głosu Polskiego – organu prasowego Związku Polaków w Argentynie, opracowała drużna Halina Knutel, dz.h. KPH

MIGAWKI Z II ETAPU ZŁAZU – PATAGONIA 2.01.2020 – 7.01.2020:

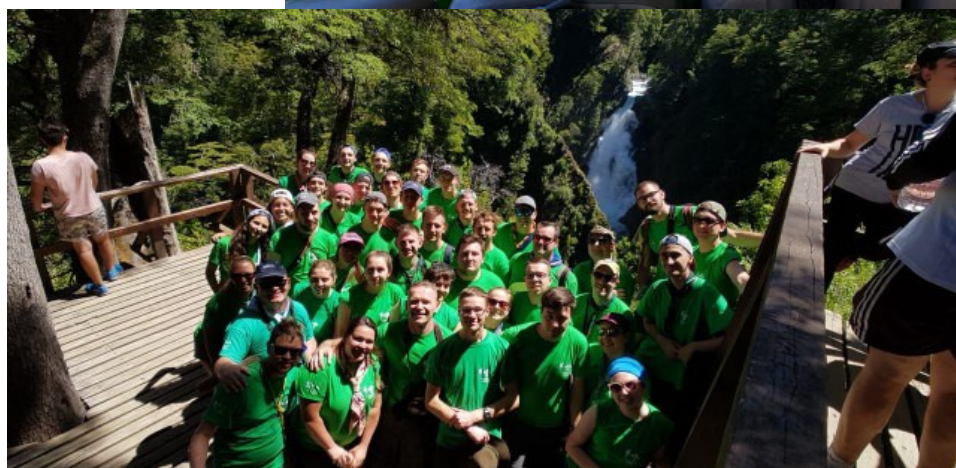
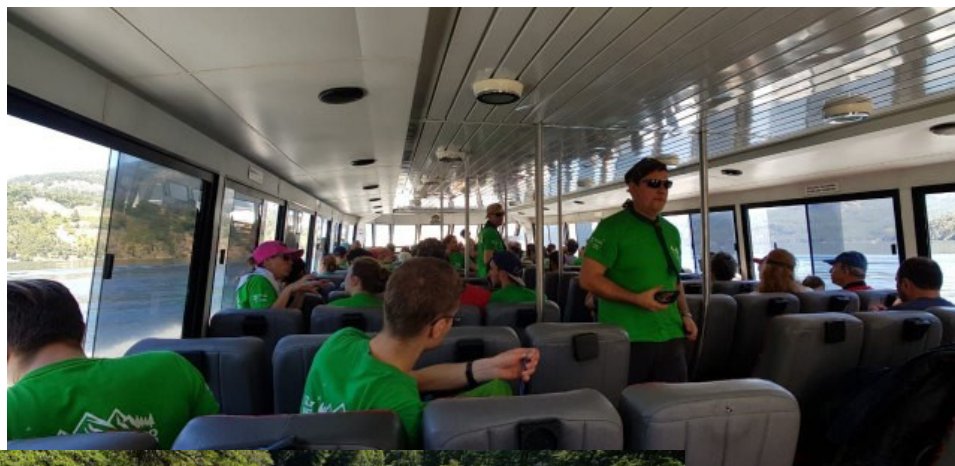

**Obóz na terenie prywatnej posiadłości Pana Marcos Parinetti i Jego Małżonki,
pochodzenia polskiego**

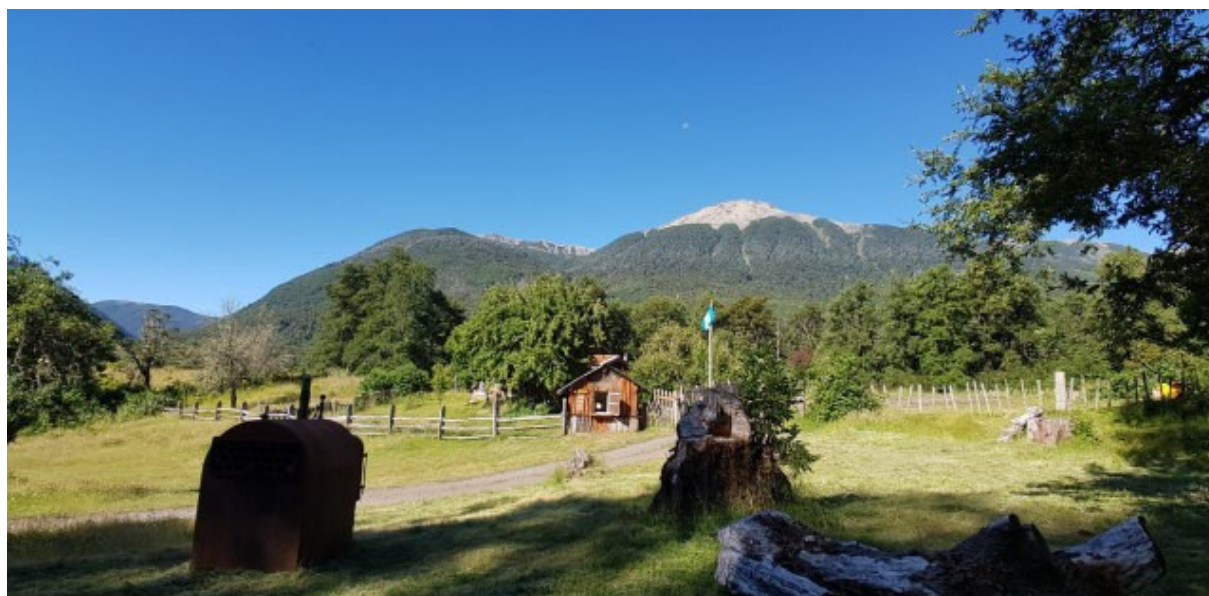
W piątek, 3-go stycznia wyruszamy na wyprawę w góry z oczekiwaniem na przepiękne widoki i moc wrażeń.

Na pokładzie stateczku na jeziorze Lacar – dożywamy do Hua Hum

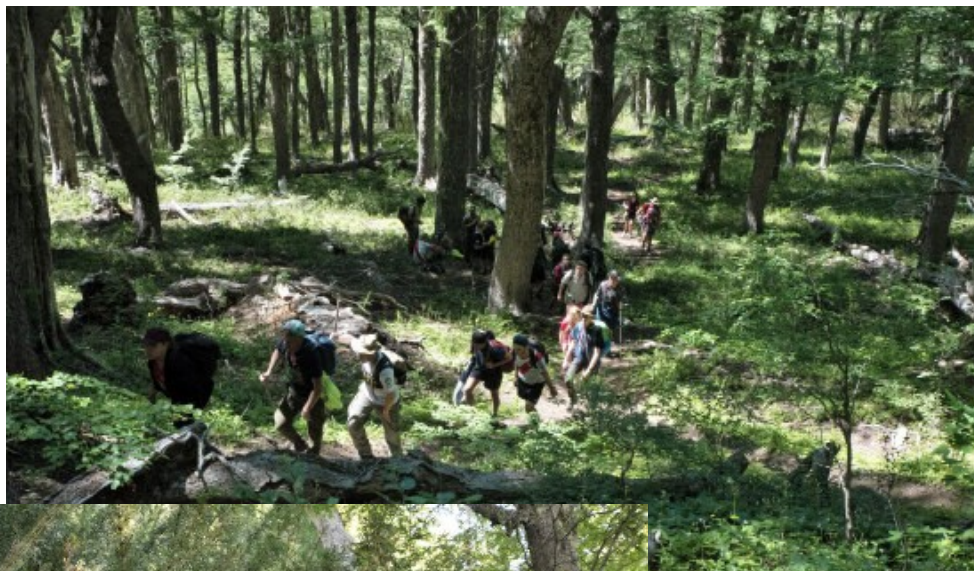

Przemarsz na miejsce obozowania przed wyjściem w góry (niedaleko granicy z Chile)

Cel wyprawy - szczyt Cerro Mallo, wysokość 1941 m.

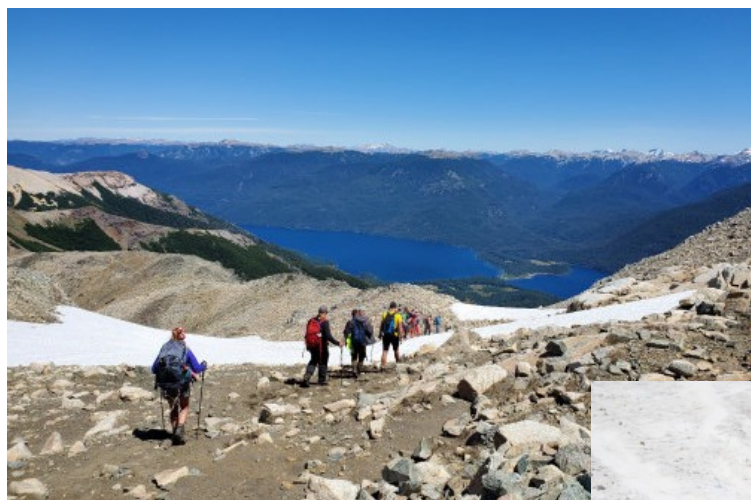
Trudna wspinaczka, w dzikim terenie

Szczyt zdobyty !

Zejście było nieco łatwiejsze ...

Wieczorem 6-go stycznia
- ostatnie ognisko i krąg harcerski kończące Złaz na ziemi argentyńskiej

Przed wyjazdem, 7-go stycznia odbył się SEJMIK WĘDROWNICZY

- wszyscy uczestnicy Złazu podzielili się swoimi opiniami na temat Złazu. Wszystkie opinie w zasadzie były pozytywne 😊

Ostatni apel:

KOLĘDOWANIE - styczeń 2020

W niedzielę **20 stycznia 2020**, Szczęp Rzeka, Szczęp Podhale, Koło Przyjaciół Harcerstwa przy Szczępach Podhale i Rzeka oraz Krąg Starszego Harcerstwa Młoda Polska uczestniczyli we Mszy Św. w Parafii Christe the King w Etobicoke, którą celebrował Biskup pomocniczy Diecezji Toronto.

Po Mszy Św. wszyscy zesłaliśmy do sali parafialnej, gdzie odbyło się kolędowanie. Sala była pięknie udekorowana choinkami, nie zabrakło również pięknej Szopki. Śpiewaliśmy kolędy przy akompaniamencie gitary.

Po kolędowaniu, Krąg Młoda Polska przygotował gorący posiłek a rodzice kawę i coś słodkiego. Pieniądze ze sprzedaży posiłku zostały przekazane szczępom Rzeka i Podhale.

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom za piękny śpiew, a Kręgowi Młoda Polska za zorganizowanie tej uroczystości.

Janina Trela
z-ca Przewodniczącej KPH
– szczępy Podhale i Rzeka
Redaktorka i z-ca skarbnika
– Wici Harcerskie Kanady

Wirtualny Biwak „Węzeł Przyjaźni XI”

Po raz pierwszy w historii harcerstwa i w niecodziennych okolicznościach odbył się Pierwszy Wirtualny Biwak „Węzeł Przyjaźni XI” zorganizowany od 15 – 18 maja 2020r. Brało w nim udział ponad 60 uczestniczek z Chorągwi Harcerek w Kanadzie – Hufiec Młody Bór, Hufiec Watra i Hufiec Ogniwo.

W piątek wieczorem połączyłyśmy się wirtualnie na rozpoczęcie biwaku. Pośród harcerek biorących udział w biwaku były też drużyny:

Malwina Rewkowska, hm – Hufcowa Hufca Watra
Alicja Kowalczyk, hm – Referantka Harcerek w Kanadzie
Agata Starczyk, hm – była Hufcowa Hufca Młody Bór

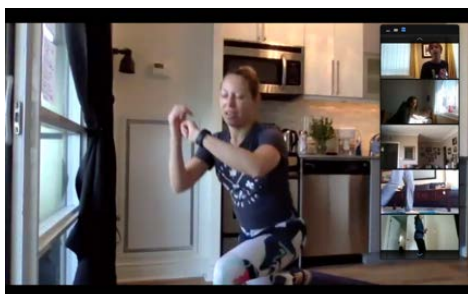
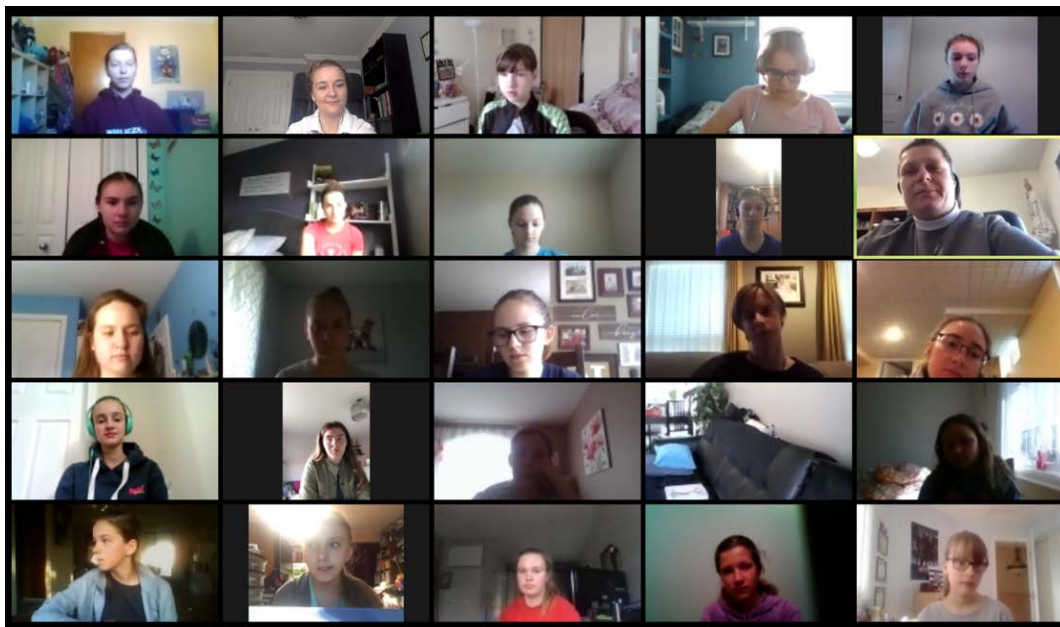
Niespodzianką były drużyna Naczelniczka, hm. Danusia Figiel, która złożyła nam piękne życzenia, że łezka w oku się kręciła! Ja poprowadziłam obrzęd a drużyna Alicja przeczytała rozkaz. I z tymi mieszanymi uczuciami poszłyśmy do łóżka. Jedna duża niewiadoma jak nam się uda ten biwak.

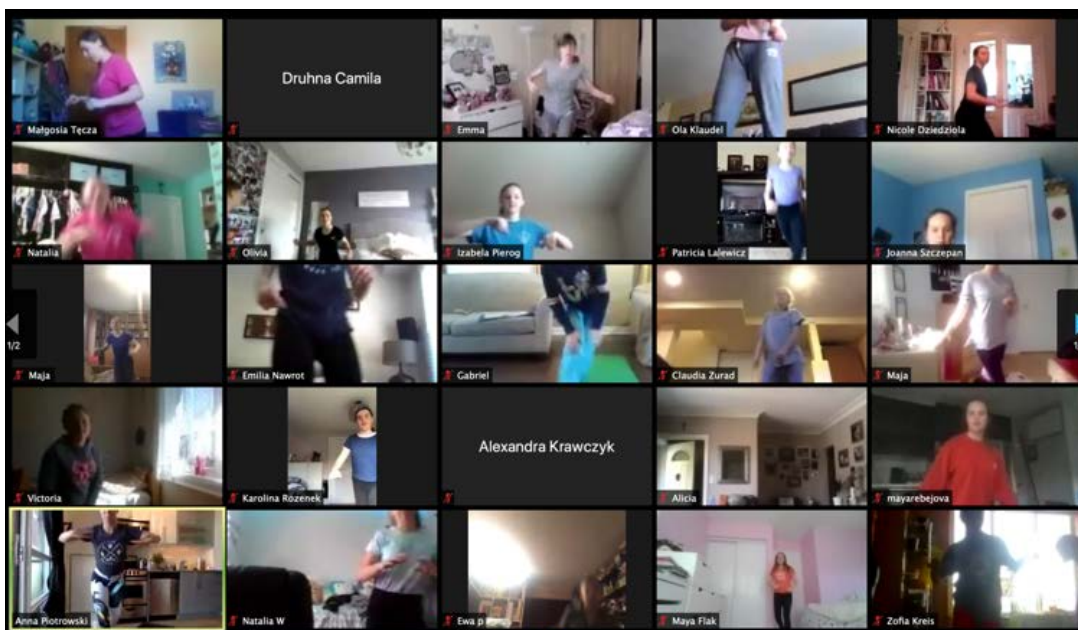
Na zdjęciach:

hm. Agata Starczyk
hm. Alicja Kowalczyk
pwd. Patrycja Ostrowski
hm. Malwina Rewkowska
pwd. Camila Budyłowski
pwd. Ania Cierpich
Siostra Karolina Szymkowiak
pwd. Karolina Mahut
pwd. Paulina Węgrzyn
sam. Sylwia Knapczyk
pwd. Taya Burzyńska
phm Ania Piotrowska

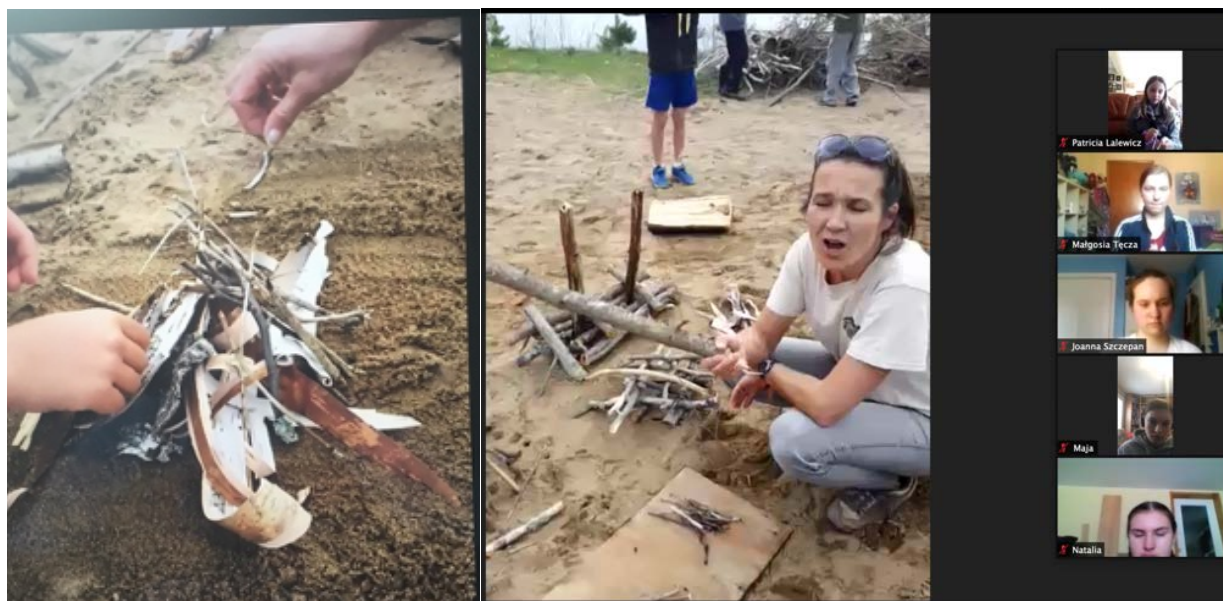
W sobotę rano pełne energii i ciekawości jak ten biwak będzie wyglądał spotkałyśmy się o godz. 9:30 z Siostrą Karoliną Szymkowiak z parafii Św. Maksymiliana Kolbe na modlitwę i na małej prelekcji jak podtrzymywać ducha wiary, kiedy Kościoły są pozamykane – „Kącik dla Boga.” Zakończyłyśmy nasz temat pieśnią pt. „Bóg jest tu.”

Później druhna Ania Piotrowski przeprowadziła z nami gimnastykę – „Ona potrafi wycisnąć z nas pot.”

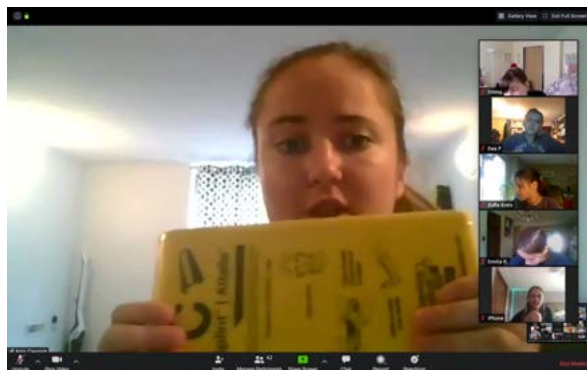
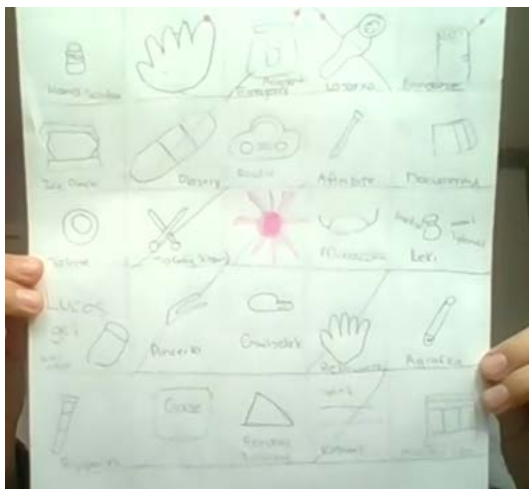
Miałyśmy krótką przerwę i następne zajęcia z druhną Malwiną plus „team zuchy”, którzy pokazali nam jak szybko, sprawnie, i bezpiecznie rozpalić ognisko!

Druhna Sylwia nauczyła nas 4 różne węzły, które każda harcerka powinna znać.

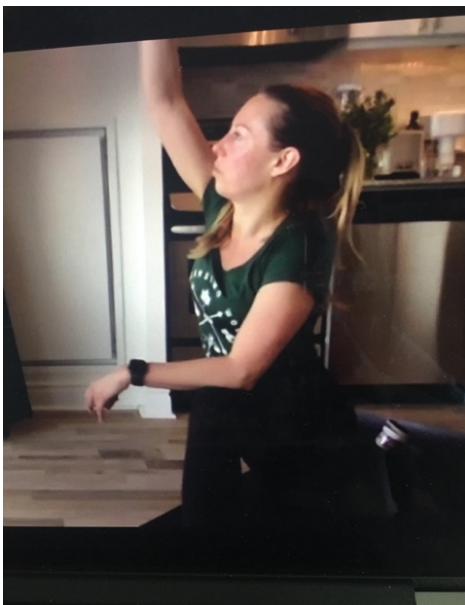

W sobotę ponownie spotkałyśmy się o 13:00 na spotkaniu z naszą instruktorką druhną Anią Cierpich z Vancouver, która mimo długich godzin pracy, bo jest pielęgniarzką, znalazła chwilę czasu, aby nauczyć nas jak udzielić pierwszej pomocy i co powinna zawierać apteczka domowa. Omówiła też z nami „survival kit” na 72 godz. - bardzo ważne w dniu dzisiejszym, kiedy jesteśmy w okresie pandemii COVID-19. Harcerki zagrały „Pierwsza Pomoc Bingo!” Gratulujemy Mayi F. i Monice M. za wygranę gry!

Harcerki zakończyły dzień pójściem na wędrowkę w sąsiedztwie. „Harcerka miłuje naturę i stara się ją poznać.” Zobaczmy w niedzielę co nowego zauważyły a do tej pory nie widziały.

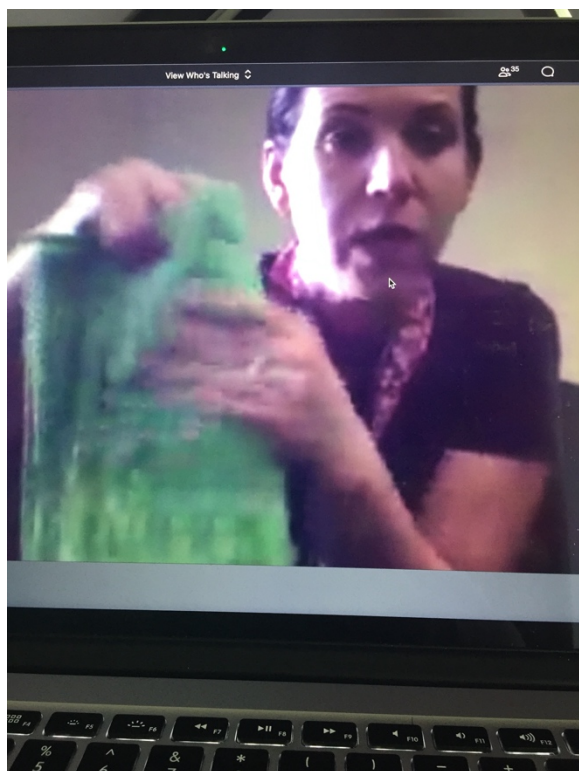
W drugim dniu, tj. w niedzielę spotkałyśmy się o godz. 10:00 rano na gimnastykę z druhną Anią P. ... i znowu „poty z nas się łąły”, ale dostałyśmy przez to dużo energii do pracy.

O godz. 11:00 harcerki w pełnym mundurze, wirtualnie brały udział w Mszy Św. transmitowanej z Kościoła Św. Maksimiliana Kolbe z Mississauga. Mszy przewodniczył o. Janusz Błażej, proboszcz parafii, który odczytał list od Referentki Harcerek.

Nie odbyło się bez niespodzianek; miałyśmy „technical difficulties”, ale my sprawne harcerki nie poddałyśmy się, byłyśmy uparte w podłączeniach i wreszcie nam się udało dotrzeć na spotkanie z druhną Malwiną, która przeprowadziła umundurowanie i musztrę. Bravo druhen! myślę, że już każda harcerka będzie wiedziała jak ma wyglądać mundur! „Jak Cię widzą, tak Cię piszą.” „Mundur to nie choinka!”

Później druhna Agata Starczyk z Calgary pokazała nam jak prawidłowo spakować plecak na biwak. Nie za dużo, nie za mało, tak w sam raz – walizki zostają w domu! Ja poprowadziłam zajęcia na temat przyrody. Co daje nam przyroda, jak dbać o przyrodę, bo jest ważne w dzisiejszych czasach.

Wieczór zakończyliśmy wirtualnym ogniskiem, na którym brały udział harcerki ze swoimi rodzinami, śpiewając harcerskie piosenki. Druhna Komendantka Chorągwi, hm. Monika Karska-Emin, była wśród nas i opowiedziała nam gawędę – Jak podtrzymywać harcerstwo w czasie pandemii. I tak zakończyliśmy drugi dzień biwaku.

Wood photo created by kotkon - www.freepik.com

W poniedziałek zajęcia zaczęły się o godz. 11:00 na nauce węzłów – lashings, prowadzonych przez druhnę Patrycję i druhnę Taya. Te zajęcia będą bardzo pomocne naszym harcerkom podczas budowania bram, kiedy pandemia się skończy i pojedziemy na obóz.

Po obiedzie w domu, spotkałyśmy się wirtualnie w kuchni druhny Agaty, która uczyła nas jak piec „shortbread cookies” i jak dekorować babeczki. Czekaając na upieczone ciasteczka, każda harcerka mówiła jaki jest jej ulubiony deser. Druhny Agaty ciasteczka wyglądały bardzo apetycznie; szkoda, że nie mogłyśmy spróbować!

O godz. 16:00 zakończyłyśmy Pierwszy Wirtualny Biwak „Węzeł Przyjaźni XI.” Jako komendantka biwaku przeprowadziłam obrzęd na zakończenie, mówiąc, że każda harcerka wniosła coś osobistego do biwaku. W czasie biwaku wszyscy zbliżyliśmy się do siebie jako jedna Chorągiew.

Nie jest ważne, ile kilometrów nas dzieli i jakie okoliczności – harcerstwo nas łączy!

CZUWAJ!

Camila Budyłowska, p.wd.
Komendantka Biwaku „Węzeł Przyjaźni XI”

Background vector created by brgfx - www.freepik.com

PNIEMY SIĘ WZWYŻ

Czuwaj!

Co dwa lata odbywa się konkurs Pniemy się Wzwyż (PsW) gdzie szczepy z całego Ontario zapisują się by rywalizować swoją wiedzą harcerską i narodową. W tym roku ten konkurs wyglądał trochę inaczej. Był to pierwszy konkurs PsW w formie wirtualnej. Konkurs odbył się 30 Maja. Referaty harcerek i wędrowniczek przy hufcu Watra przygotowały 100 pytań używając witryny KAHOOT. Konkurs trwał jedną godzinę. Brało udział dziewięć zastępów i siedem patroli. Były przeróżne tematy takie jak wiedza harcerska, wiedza narodowa (Polska i Kanada), samarytanka, sygnalizacja, pionierka, terenoznawstwo i religia. Harcerki i wędrowniczki miały osobną setkę pytań, ale wyniki konkursu były ogłoszone razem. Gratulujemy wszystkim zastępom i patrolom jak i również dziękujemy za ducha harcerskiego i uczestnictwo!

Wyniki

Harcerek:

1. Szczep Szarotki
2. Szczep Wieliczka
3. Szczep Zorza

Wyniki Wędrowniczek:

1. Szczep Kujawy
2. Szczep Szarotki
3. Szczep Wieliczka

Brały udział następujące szczepy: Kujawy, Mazowsze, Rzeka, Szarotki, Wieliczka, Wisła i Zorza.

Z harcerskim pozdrowieniem,

Czuwaj!

Referaty Harcerek i Wędrowniczek przy Hufcu Watra

Inicjatywa Hufca Ogniw

Inicjatywy Hufca Ogniw, który obejmuje całą prowincję Quebec, Kanada, miały na celu wesprzeć w tym trudnym czasie (pandemii Covid-19) polską wspólnotę na wyspie Montrealskiej.

Pierwszą z nich było rozdawanie ręcznie robionych przez harcerki, zuchy i skrzaty kartek o podkreślających poświęcenie i zaangażowanie osób w obecnej pandemii. Kartki dotarły do personelu medycznego w ośrodkach opieki krótko i długoterminowej, oraz dla naszych instruktorek, które pracują w szpitalach Montrealskich.

Następnie, wędrowniczki i instruktorki włączyły się w pomoc w stworzonej linii telefonicznej „Polonia Pomaga”, która ma na celu odbierać telefony od członków naszej wspólnoty, którzy potrzebują pomocy ze zrobieniem zakupów lub mają pytania na różne tematy związane z pandemią.

WIEŚCI Z CALGARY

Plakietka na czas pandemii:
„2020
#czuwajmywdomu
#razemalezalnie”

Kurs zastępowych

Na parę dni przed rządową decyzją na temat socjalnego dystansowania się, w Calgary odbył się kurs zastępowych – ostatnie spotkanie personalne na jakiś czas. 😞

Kurs zastępowych pod hasłem “Czuwaj, zawsze” odbył się 8-go marca w Chestermere, AB, tuż przy Calgary w ośrodku Synergy Leadership Centre.

Na zdjęciu:

Hufcowa,
phm. Agnieszka Olechno,

Szczepowa,
pwd. Magdalena Starczyk,

Drużynowa Harcerek "Górski Potok"
hm. Agata Starczyk

W kursie wzięło udział ponad 15 harcerek i harcerzy z naszych drużyn w Calgary. Poprzez różne zajęcia i gry, uczestnicy uczyli się o cechach lidera, systemie zastępowym i programach.

Było dużo śpiewu, musztry i czasu na zewnątrz na słońcu.

Harcerki:

Viktoria Skiba,
Izabela Ferdyn,
Stella Żyznomirski,
Samantha Kulikowski,
Amanda Szot,
Olivia Bugała,
Emilia Kaczan,
Zofia Kreis,
Olivia Mika

Akurat tego dnia wypadł Dzień Kobiet, także harcerze przygotowali harcerkom niespodziankę w formie kwiatów.

Tradycyjne, przedjazdowe spotkanie instruktorskie

Nieformalne spotkanie instruktorskie, które normalnie by się odbyło u drużyny Malwiny i druha Marcina Rewkowskich w sobotę konferencji. W tym roku spotkanie wirtualne!

Przez wypieki do serca

Od kilku lat kolejny raz prowadzę drużynę harcerek Górski Potok w Calgary, Alberta. Harcerki noszą nadal ten sam kolor chusty, który ja nosiłam będąc w drużynie, ale poza tym wiele rzeczy się zmieniło. Zbiórki są we wtorki, a nie zaraz po Szkole Polskiej w soboty, czyli mamy trochę więcej czasu razem, harcerze bywają raz w miesiącu z nami, bo jest ich o wiele mniej i technologia zmieniła sposób, w jaki znajdujemy pomysły i przekazujemy informacje. Nikt by się jednak nie mógł spodziewać, że technologia stanie się jedynym sposobem, żeby się spotkać przez ostatnie cztery miesiące roku harcerskiego.

Zanim świat stanął do góry nogami, udało nam się rozpocząć sprawność Cukierniczki. Na jednej zbiórce spotkaliśmy się w piekarni, gdzie każdy miał okazję udekorować własny tort. Harcerki i harcerze mieli

zaprojektować swoje dzieło, i na miejscu je stworzyć. Mieliśmy do dyspozycji masę cukrową i cukierki. Aż przyjemnie było zobaczyć, jak każdy siedział i koncentrował się nad projektem!

Potem mieliśmy kurs zastępowych (akurat w Dniu Kobiet), ale tydzień później już nie było możliwości, żeby się spotkać osobiście. Poprzez wirtualną zbiórkę, i zadania między zbiórkowe, każda harcerka i każdy harcerz miał wybrać przepis, wycenić jego składniki i przesać zdjęcia swojego wypieku. Wszyscy naprawdę stanęli na wysokości zadania! Co było jeszcze ciekawsze to to, że wszystkim to zajęcie się bardzo podobało! Teraz tylko własną piekarnię otworzyć!

W trakcie kolejnych tygodni były znów okazje, aby nasze rodziny harcerskie wykorzystały swoje talenty kulinarne. Przez cztery tygodnie udało nam się zebrać w sumie ponad 60 różnych ciast, ciasteczek i babeczek, które zawiozłyśmy do różnych domów starców dla ciężko pracującego personelu.

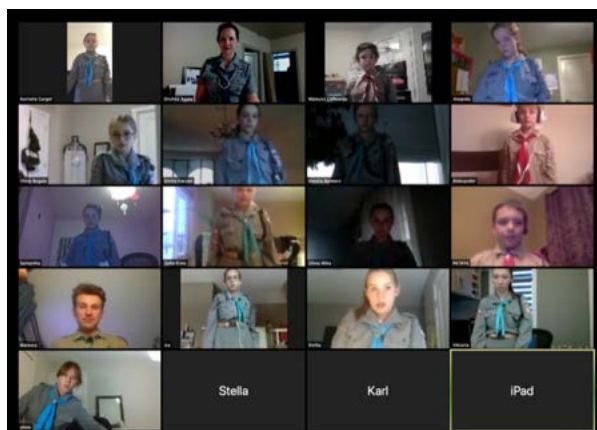
<a

href="https://www.freepik.com/vectors/people">People vector created by brgfx - www.freepik.com

by freepik.com

Kolejne wirtualne zbiórki, już o innej tematyce odbyły się jeszcze w kwietniu, maju i czerwcu.

Mieliśmy także wirtualny bieg na poziomie stopni oraz konkurs *#zostańwdomu*, poprzez które harcerki i harcerze mogli zdobyć wyjątkową odznakę za wykonanie serii zadań np. nauka czegoś nowego, przygotowanie posiłku dla rodziny, oglądanie filmu „Czarne Stopy” i inne.

Teraz, gdy normalnie bylibyśmy na obozie, możemy tylko marzyć o następnym spotkaniu pod gwiazdami przy ognisku.

... Przy innym ogniu w inną noc, to zobaczenia znów...

Czuwaj!
Agata Starczyk, hm.
Drużynowa Harcerek
„Górski Potok” - Calgary

People vector created by brgfx - www.freepik.com

#harc_
bucketlist

#zostańwdomu

#bądźzdrowy

Jesteś w domu -
zachęcamy do działania - bo jak
nie my, to kto?

- Zdobędę 2 sprawności
- Przygotuję posiłek dla rodziny
- Stworzę swoje własne dzieło sztuki
- Nauczę się czegoś nowego - piosenka, węzeł, instrument, itp
- Obejrzę film "Czarne Stopy" lub inny film polski
- Spotkam się wirtualnie z moim zastępem
- Zrobię meme z harcerskiego zdjęcia
- Otworzę swoje zdjęcia z dzieciństwa (#10yearchallenge)
- Zrealizuję conajmniej 3 wymagania na mój stopień
- Obejrzę transmisję Mszy Świętej
- Przeczytam przynajmniej 1 książkę
- Odnajdę drużynę w innej miejscowości
- Odwiedzę wirtualnie jedno muzeum albo park czy zoo
- Przeczytam harcerskie czasopismo

BŁĘKITNA ARMIA GENERAŁA HALLERA

Tradycyjna Pielgrzymka

W niedzielę 14go czerwca b.r., w Niagara-on-the-Lake odbyła się ceremonia na cmentarzu polskich żołnierzy Błękitnej Armii Generała Hallera. Z powodu pandemii, doroczna Pielgrzymka nie mogła odbyć; jednak podczas krótkiej ceremonii, odegrano hymny Narodowe oraz Capstrzyk (Last Post) oraz złożono wieńce od wielu organizacji polonijnych.

W imieniu Zarządu Okręgu ZHP Kanada, kwiaty oraz hołd żołnierzom Błękitnej Armii oddali druzna Gosia Nakoneczna i druh Robert Wołoch.

CZUWAMY!

„CZUWAJ! - w czasie pandemii”

**„Człowiek nie jest wielki przez to, co posiada,
lecz przez to, kim jest, nie przez to, co ma,
lecz przez to, czym dzieli się z innymi.”**

– Jan Paweł II.

Gdy ogłoszono restrykcje i ograniczenia w Kanadzie... Chorągwie harcerek i harcerzy natychmiast ruszyły do akcji. Ta stuletnia ideologia - służba bliźniemu, wybuchła automatycznie. W naszej organizacji znajduje się wiele instruktorów, którzy walczą na linii frontu z Koronawirusem. Codziennie wykonują trudne prace, a w tym roku ich powołanie miało inne znaczenie. Nasze służby medyczne, lekarki, pielęgniarki i pielęgniarze, pogotowie ratunkowe, pracownicy hospicjum oraz „research assistants” stanęli do wezwania. Mimo swoich wymagających zawodów wspierali i pomagali w przeprowadzeniu zbiórek, wirtualnych biwaków i w motywowaniu innych do współpracy. Niesamowitym jest, na co stać naszych instruktorów. Są oni dla nas inspiracją i świetnym przykładem. Niezmiernie im dziękujemy! W następnym odcinku Wici poznamy naszych bohaterów trochę bliżej.

Cały świat stanął do góry nogami... nasze codzienne życie się zmieniło a my nie przestaliśmy CZUWAĆ! Słowo „Czuwaj” nie jest tylko ukłonem wśród harcerzy, ale znaczy „Bądź Gotów”. Bądź gotów do każdego wezwania, zawsze i wszędzie. Gdy potrzebna była pomoc na wszystkich frontach, nie tylko w szpitalach, ale przy liniach telefonicznych, przy zaopatrzeniu naszych wcześniej urodzonych instruktorów, szyjąc maski i nie tylko - przyjęliśmy zadanie i je wykonaliśmy.

Akcje naszych chorągwi pokazały, że nic nie jest w stanie nas zatrzymać, nawet światowa pandemia! Oto kilka inicjatyw, które powstały dzięki naszym jednostkom.

W marcu instruktorskie drużyny stanęły do wezwania, aby nieść pomoc osobom potrzebującym dostarczając im jedzenie lub potrzebne leki. Kontakty nawiązane podczas tej akcji będą kontynuowane. Instruktorzy z Montrealu dołączyły się do akcji. Pomagały przy liniach telefonicznych, gdzie udzielały pomocnych informacji na temat Koronawirusa i opieki jaką mogą otrzymać mieszkańcy. Instruktorzy i starsze wędrowniczki udzielały pomocy w języku polskim, francuskim i angielskim.

W kwietniu Zastęp Ignis ze Szczepu Zarzewie upiekł ciasteczka dla służb medycznych z Cambridge Memorial Hospital i dostarczył im smaczne wypieki jako podziękowanie za ich trud, wysiłek i opiekę na linii frontu. Brawo drużyno! Zamiast same zjeść, podarowałyście Wasze smakołyki tym, którzy ciężko pracowali abyśmy mogli być bezpieczni.

Harcerki i harcerze z rodzinami pisali harcerskie pieśni aby podnieść wszystkich na duchu podczas izolacji. W tych trudnych czasach, gdy nie wiadomo co stanie się w kolejnych miesiącach, wasze uśmiechy i śpiew sprawiły wielu osobom radość.

Podczas Świąt Wielkanocnych harcerki i harcerze z różnych szczeptów wirtualnie czuwali przy Grobie Pana Jezusa.

Harcerki ze Szczepu Szarotki postanowiły przygotować kartki Świąteczne dla pracowników ochrony zdrowia, aby im podziękować. Kartki zostały wysłane do ponad 20 osób polskiego pochodzenia ze służby zdrowia mieszkających w Kanadzie.

W maju akcja szycia masek została rozpoczęta w Hufcu Watra. Uszyte maski bawełniane zostały dostarczone do domów seniorów - Wawel Villa, Dom Kopernika, Viva Polonia, Valley Manor, Water Tower i Tony Stacey Centre for Veterans Care. Wiele rodzin, harcerek, instruktorek, miłośników harcerstwa, dołączyło się do akcji, aby uszyć ponad 700 masek. Był to cudowny pomysł, gdyż każdy pomagał jak mógł.

Hufiec Ogniw, czyli wszystkie skrzaty, zuchy i harcerki wyszły z inicjatywą, aby przygotować kartki dziękczynne i wspierające dla pracowników i mieszkańców domu polskiego CHSLD Marie Curie-Skłodowskiej.

Harcerki ze Szczepu Szarotki nie mogły odwiedzić seniorów w Domu Kopernika, więc postanowiły przygotować kartki z okazji Dnia Matki, które później zostały dostarczone i wręczone wszystkim Paniom.

Flower vector created by freepik - www.freepik.com

Zawsze w czerwcu mamy zakończenie roku harcerskiego. Ze względu na COVID-19 wręczenie sprawności odbyło się wirtualnie. Nasze funkcyjne i instruktorki przygotowały „paczki” które rodzice odbierali, aby dzieci mogły otrzymać swoje zdobyte sprawności.

Nasze instruktorki i instruktorzy podczas pandemii prętnie i aktywnie pracowali, przygotowywali i wymyślali nowe sposoby, aby zachęcić nasze skrzaty, zuchy, harcerki i wędrowniczki do udziału w programie harcerskim.

Jednak mimo tego, że nie mogliśmy się spotkać, nie ustawaliśmy w pracy przy naszych jednostkach. Dziękujemy wszystkim naszym aktywnym członkom za wsparcie, pracę i wysiłek. Czuwajmy dalej i nieśmy pomoc potrzebującym!

Czuwaj!

Wdzięczna Szarotka

JAKA JEST TWOJA BOHATERSKA SIŁA?

Jestem harcerką/harcerzem!
Jaka jest twoja bohaterska siła?

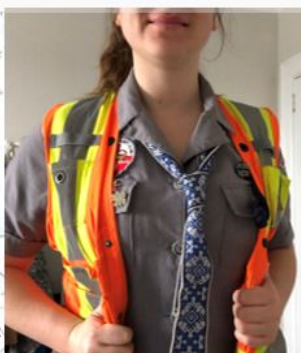
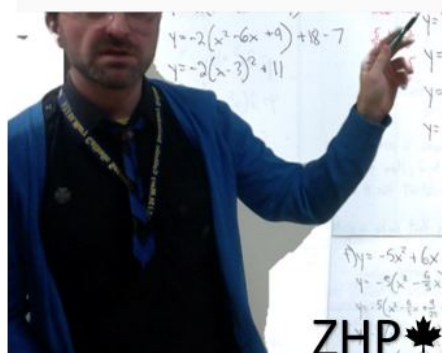
W czasach, kiedy nie wiemy jak jutro będzie wyglądać, jest bardzo ważne, aby cieszyć się tym co się ma dzisiaj.

Jesteśmy otoczeni wieloma cudownymi ludźmi. W domu, w pracy, w rodzinie i w otoczeniu wszędzie mamy kogoś kto nas motywuje, imponuje i budzi szacunek.

W harcerstwie też mamy wiele wzbudzających uznanie bohaterów.

Oto natchnienie:

Jestem harcerką/harcerzem
- jaka jest Twoja super-moc?

Jeśli znacie kogoś lub nim jesteście, proszę, przyślijcie nam zdjęcie?

wici@zhp.ca

Pożegnanie harcmistrzyni Zofii Stohandel (Balawender)

29-go października 2019, odeszła na wieczną wartę, ukochana przez wielu i szanowana przez wszystkich, druha harcmistrzyni Zofia Stohandel.

Pogrzeb śp. drużny Zosi, odbył się 9-go listopada w Wilnie na ontaryjskich Kaszubach w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej. Cała zgromadzona rodzina harcerska łączyła się tego ranka w głębokim smutku, wyrażając swoją wdzięczność za całkowite oddanie drużny Stohandel i codzienną żmudną pracę, troskę i opiekę, dzięki której ruch harcerski jest i będzie silniejszy.

We Mszy Św. pogrzebowej sprawowanej przez proboszcza parafii w Wilnie, ojca Romana Majka wspólnie z druham phm. Pawłem Ratajczakiem, proboszczem parafii św. Jadwigi w Barry's Bay wzięła udział młodzież harcerska wraz z licznym gronem instruktorskim. Uczestniczyli między innymi Przewodniczący Zarządu Okręgu ZHP Kanada, hm. Stanisław Reitmeier, Komendantka Chorągwi Harcerzek hm. Monika Karska i Komendant Chorągwi Harcerzy hm. Michał Sokolski oraz były

przewodniczący Zarządu Okręgu ZHP w Kanadzie. Swoją pierwszą Komendantką Chorągwi Harcerzek ZHP w Kanadzie, bo taką funkcję druha Stohandel pełniła dwukrotnie, żegnały drużny hufcowe, instruktorki i harcerki.

W czasie Mszy, wartę przy trumnie pełnili po kolei wszystkie instruktorki, oddając hołd i wdzięczność śp. drużnie Zosi za wieloletnie poświęcenie i służbę w harcerstwie.

Druha Zofia Stohandel, po dziesięcioleciach oddanej służby spoczęła w grobie obok swojego męża śp. harcmistrza i oficera Wojska Polskiego, Kazimierza Stohandel. Na Wieczną Wartę drużnę Zosię odprowadziły pokryte kirami, poczty sztandarowe Chorągwi Harcerzek i Harcerzy,

Hufca Ogniuwo z Montrealu i wielu szczerpów harcerzek i harcerzy z Ontario i Quebec. Na wieko trumny zamiast kwiatów posypały się dziesiątki szarych lilijek z napisanymi na nich personalnymi wyrazami smutku, wdzięczności i ostatniego pożegnania.

Tego dnia na cmentarzu w Wilnie, wiele z nas pożegnało swoją harcerską matkę, mentora i przyjaciela, ale na zawsze pozostał z nami wzorzec i ideał instruktorki-legendy naszych czasów.

Cześć jej Pamięci.

Czuwaj!

Kasia Niszcz, dz.h. KPH - Szczep Zorza

WIEŚCI OD STARSZEGO HARCERSTWA

Organizacja Starszego Harcerstwa (StH)

Nasza działalność w czasie pandemii COVID-19

Historia ZHP w Kanadzie po II Wojnie Światowej wiąże się nierozdzielnie z Organizacją Starszego Harcerstwa. To właśnie „Staroharce” jak zwykło się ich nazywać, mimo że liczyli niewiele ponad 20 lat wtedy, skrzyknęli się w 1950 r. dając podwaliny do powstania Kręgu StH „Tatry”, który w tym roku obchodzi swoje 70 „urodziny”. Po Kręgu „Tatry” powstały następne. Kręgi miały najróżniejsze pomysły jak wspólnie spędzać czas, nie tylko towarzysko, ale zgodnie z zasadą idei harcerstwa, pomagając innym i włączając się do pracy społecznej wśród Polonii. Wielu członków było aktywnych w powstających jak „grzyby po deszczu” młodzieżowych jednostkach harcerskich, męskich i żeńskich, działali w organizacjach polonijnych (np. Kongres Polonii Kanadyjskiej), kościelnych, brali udział w wydarzeniach historyczno-patriotycznych nie tracąc przy tym poczucia humoru i okazji do „harcowania”: niezliczone wyjazdy na narty, biwaki i sputywy, spotkania towarzyskie ze wspólnym śpiewaniem.

Starsze Harcerstwo na IX Zlocie ZHP w Tamaracouta – sierpień 2017

Jak działa Starsze Harcerstwo w XXI wieku w Kanadzie?

Na dzień dzisiejszy w Kanadzie jest zarejestrowanych 8 kręgów (w tym 2 próbne) skupiających około 100 członków. Staramy się podtrzymywać język polski i tradycje polskie spędzając razem wolny czas, pomagamy naszym bratnim organizacjom zrzeszonym w ZHP i udzielamy się społecznie w innych organizacjach polonijnych.

Pandemia COVID-19 zmieniła zupełnie nasze życie i naszą działalność harcerską. Po otrząśnięciu się z pierwszego szoku, zdecydowaliśmy się nie poddawać i działać dalej, w zmienionych warunkach, w innej, nowej rzeczywistości, tej wirtualnej. Wielu z nas, Staroharców nie operuje wynalazkami techniki tak sprytnie i szybko jak nasza młodzież harcerska, a więc była to dodatkowa trudność do pokonania. Myślę, że zdobyliśmy „Sprawność Wirtualną” pokonując tę barierę. Starsze wiekiem (i stażem) kręgi utrzymują ze sobą kontakt metodami XX wieku, a więc telefon i e-mail, natomiast młodsze pokolenie Staroharców w wieku dojrzałym (lol) nauczyło się używać różne inne platformy medialne jak Zoom, Teams, nie wspominając o Skype i WhatsApp.

Kręgi we własnym zakresie utworzyły wspólne sposoby utrzymywania kontaktów i prowadzenia spotkań wirtualnych. Krąg „Młoda Polska” zainicjował zajęcia sportowe typu Yoga, Pilates i Zumba, które odbywają się regularnie dwa razy w tygodniu.

Staramy się też pamiętać o naszych urodzinach i świętować je wirtualnie, ale jednocześnie razem. Te spotkania wirtualne pomogły nam przetrwać najgorszy okres pandemii, pierwsze trudne miesiące, pełne strachu i niepewności co przyniesie jutro. I mimo, że byliśmy w odosobnieniu, to te spotkania w jakiś sposób związały nas razem i pogłębiły naszą przyjaźń.

Wielu z nas „powędrowało” w różne zakątki Ontario i poznało nowe, wspaniałe miejsca, którymi podzielili się z innymi.

Tym bardziej można sobie wyobrazić naszą radość, kiedy w końcu można się było spotkać osobiście, siąść przy ognisku i pogawędzić.

Nie zaniedbaliśmy także naszej służby harcerskiej. Jako Organizacja Starszego harcerstwa zobowiązaliśmy się utrzymać w porządku Drogę Krzyżową na wzgórzu Trzech Krzyży na Kaszubach.

Każdego miesiąca (od maja do października) poszczególne Kręgi (zazwyczaj 2-3 osoby pochodzące z tej samej rodziny, zgodnie z zachowaniem prowincjonalnych przepisów COVID-19) wywiązują się ze swojego zadania uprzętając Drogę Krzyżową.

Zdobyliśmy nowe doświadczenie, jak przetrwać kryzysowe czasy i myślę, że wyszliśmy z tego zwycięsko. Nie tylko nie zaprzestaliśmy naszej działalności, ale wręcz przeciwnie, mieliśmy większy kontakt ze sobą niż zwykle i w jakiś bardzo ludzki sposób pogłęбилиśmy nasze więzy przyjaźni i troskę o drugiego człowieka.

„Prawdziwa sztuka życia polega na tym, żeby widzieć cudowność w powszechności” (P. S. Buck, pisarka amerykańska)

Czuwaj!

Iwona Piotrowski Dz.H
Okręgowa Kierowniczką
Organizacji Starszego Harcerstwa

WIEŚCI Z ORGANIZACJI PRZYJACIOŁ HARCERSTWA

Musimy od siebie wymagać!

Gdy Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił rok 2020 Rokiem Świętego Jana Pawła II, serce każdego Polaka i Polki instynktownie przeczuło, że będzie to rok pamiętny. Oczekiwaliśmy, że 18 maja 2020 r. będziemy jak nigdy wcześniej, uroczyście, wzniosłe i galowo obchodzić stulecie urodzin Karola Wojtyły, naszego wielkiego rodaka i Ojca Świętego zarazem. No właśnie! Oczekiwaliśmy i planowaliśmy... Nikomu się nawet nie śniło jakie realia przyniesie nam wiosna tego roku. Pandemia, izolacja, niepewność i lęk, nieoczekiwanie i niepożądanie stały się pojęciami dominującymi naszą rzeczywistość. Łatwo w takiej sytuacji stracić z pola widzenia to co ważne, zgubić swój życiowy kompas i dzień za dniem popadać w coraz to większą nicność, gapiąc się bezsensownie w telewizor albo przeglądając Internet od rana do wieczora. Może właśnie teraz w chwilach trudnych możemy szczególnie mocno docenić jak obficie uposażył nas nasz wielki rodak Święty Jan Paweł II. Był On i jest dla nas drogowskazem, zgodnie z którym możemy pewnie kroczyć. W ciągu ponad 26 lat pontyfikatu opublikował dokumenty i wygłosił przemówienia, które oblicza się na 85 tys. stron druku. Zawarte w nich myśli i przesłania są uniwersalnymi wskazówkami na których bez wahania możemy się oprzeć w każdym miejscu i w każdy czas. Będąc jeszcze pośród nas, podczas spotkania z młodzieżą na Jasnej Górze w 1983-im roku, powiedział: **"Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was nie wymagali"**. Trudno byłoby sobie wtedy wyobrazić, że prawie 40 lat później podczas pandemii wirusa COVID-19 na całym świecie, wyzwanie to nie straci absolutnie nic ze swojej mądrości. Słowa te szczególnym tonem wybrzmiewają w naszych, harcerskich sercach. Zarówno wtedy jak i teraz inspirują nas do działania i przekraczania strefy własnego komfortu. Rozumiemy, że naszym zadaniem jest działać, pomagać, służyć, zdobywać doświadczenie i poszerzać swoją wiedzę niezależnie od warunków i sytuacji, bo to jest prawdziwy klucz do sukcesu! Już od 13go marca, czyli od pierwszych dni pandemii, Zarząd Okręgu ZHP w Kanadzie stworzył specjalny Komitet (COVID-19 Response Management Team), który monitoruje wydarzenia i ogłoszenia globalne, federalne, prowincjonalne i lokalne, i wydaje w obu językach dalsze instrukcje na bieżąco z otrzymanymi informacjami, łącznie z zakończeniem lub przedłużeniem zawieszenia zajęć i spotkań programowych. W mig znalazł się wirtualny sposób na przeprowadzenie naszej tradycyjnej harcerskiej warty przy Grobie Pańskim podczas Wielkiego Tygodniu. Pomysł został podchwycony i wykorzystany przez inne chorągwie harcerskie poza granicami kraju. Nawet coroczny Zjazd Zarządu Okręgu ZHP w Kanadzie po raz pierwszy odbył się przez połączenie internetowe i nie był odwołany.

W Hufcu Watra (Ontario) mamy 800 skrzatów, zuchów, harcerek i wędrowniczek, które łącznie tworzą ponad 60 aktywnie działających jednostek. Jesteśmy wielkim i fantastycznym Hufcem dlatego już od pierwszego dnia izolacji i stanu zagrożenia epidemiologicznego w Ontario było dla nas oczywiste, że nadszedł czas próby i zmierzenia się z nowym wyzwaniem. Siedzenie przed telewizorem i trwanie bezmyślnie czasu nie wchodziło w grę. Odprawy w jednostkach i w Hufcu zaczęły odbywać się regularnie przy pomocy połączeń internetowych. Także przez Zoom, referaty zuchów, harcerek i wędrowniczek znalazły sposoby, żeby wspierać funkcyjne w

jednostkach pokazując nowe możliwości i ciekawe pomysły na przeprowadzanie wirtualnych zbiórek. Niektóre szczepy podjęły się pieczenia ciasteczek dla pielęgniarek, lekarzy i sąsiadów, żeby ich rozweselić i okazać swoją wdzięczność za ich wysiłek.

W odezwie na narastającą nagłą potrzebę, 16 go kwietnia ruszyła wielka akcja szycia bawełnianych maseczek ochronnych!

Do pomocy został zaangażowany każdy kto chciał pomóc, miał czas lub maszynę do szycia czy materiały. Powstał cały bardzo sprawny internetowy system współpracy, łączności i przekazu. W efekcie wysiłku całego sztabu osób z naszej polonijnej społeczności, Parafii Św. Maksimiliana Kolbe, instruktorek i ich przyjaciół oraz członków rodzin harcerskich udało się już 20 go kwietnia przekazać 500 maseczek do Copernicus Lodge w Toronto, a wkrótce potem 130 maseczek do Villa Polonia w Brampton.

Maseczkową dostawę otrzymali również Valley Manor long term care i Water Tower Lodge Retirement Residence w Barry's Bay na ontaryjskich Kaszubach oraz Bellwoods Centers w Toronto. 80 maseczek trafiło do Tony Stacey Centre for Veterans Care w Scarborough. Dodatkowo, wsparł naszą akcję nieoczekiwany podarunek w formie dwustu masek ofiarowanych przez VetMed Solutions. Liczba ludzi dobrej woli, którzy odpowiedzieli na apel o pomoc jest zbyt długa, żeby wymienić wszystkich i nie pominąć nikogo - serdeczne Bóg Zapłać!

Z początkiem maja, widząc, że sytuacja w prowincji nie zmienia się, stanęliśmy przed dylematem co zrobić z dorocznym konkursem wiedzy harcerskiej, na który tradycyjnie zjeżdżały się zastępy z całego Ontario. Odwołać? Nie było mowy! Zbuntowała się nasza rogata harcerska dusza więc szybko na problem znalazł się sposób i oto pierwszy wirtualny konkurs "Pniemy się Wzwyż" odbył się w sobotę 30go maja. Każda zastępowa i patrolowa zarejestrowała swój zastęp lub patrol odpowiednio wcześniej a przed konkursem każda harcerka/wędrowniczka otrzymała swój identyfikator na KAHOOT gdzie trzeba było udzielić odpowiedzi na 100 pytań w formie "migawek" w trzech kategoriach wiekowych: juniorki, seniorki, i wędrowniczki. Po konkursie odbył się 'ZOOM Call' gdzie ogłoszone zostały wyniki.

Podobnie nie zrezygnowaliśmy z ulubionego majowego biwaku "Węzeł Przyjaźni", który, po raz jedenasty, połączył nas podczas „Victoria Day weekend”, ale tym razem nie na ukochanych Kaszubach, ale po raz pierwszy w historii harcerstwa - wirtualnie! Dzięki temu mogły w nim wziąć udział harcerki z całej Kanady. Program opracowany przez ZOOM spotkania z różnymi gośćmi był bardzo ciekawy. Można było podciągnąć się w robieniu węzłów czy rozpalaniu ogniska oraz wiele się nauczyć z dziedziny pionierki, pierwszej pomocy i musztry. Nie zabrakło czasu na Mszę, gimnastykę, no i oczywiście ognisko; gawęda naczelniczki Organizacji Harcerek hm. Danusi Figiel będzie niezapomnianym wspomnieniem. Już wiemy, że coroczna Akcja Letnia

nie będzie się mogła odbyć na naszych stanicach harcerskich, ale możemy być pewni, że znajdzie się sposób, aby połączyć się przy harcerskim ognisku ... ale inaczej. Z okazji Dnia Matki harcerki z różnych jednostek przygotowały wirtualne kartki, które zostały wysłane do różnych domów seniora. A także kartki dla służby zdrowia, które były wysłane do różnych szpitali. Wystarczy trochę chęci, wiedzy, wysiłku, współpracy, pomysłu i wyobraźni; a tego u harcerek nie brakuje!

Aby sprostać wymaganiom izolacji powstały nigdy wcześniej nie zdobywane sprawności, które są idealną okazją do wykorzystania czasu na rozwój i nabycie nowych umiejętności.

Sprawność dla harcerek – „Znawczyni kwarantann” i dla wędrowniczek – „Strażniczka kwarantanny”, opisane są w „kąciku harcerek” i w „kąciku wędrowniczek”.

Szczególnej kreatywności wymagało stworzenie ciekawej formy zaangażowania młodszych dzieci w gromadach zuchów i skrzatów. Gromady prowadzą zbiórki wirtualnie i zuchy nadal zdobywają sprawności cyklowe w gromadzie, ale izolacja okazała się superokazją, żeby wprowadzić 'sprawności indywidualne' dla zuchów. W Kanadzie tradycyjnie nie realizowało się takich sprawności koncentrując się na pracy zespołowej, niemniej jednak są częścią wymagania na Gwiazdki II, III. Sprawności indywidualne to sprawności, które zuchy same wybierają, wykonują wymagania w domu, a na zakończenie przedstawiają na wirtualnej zbiorce całej gromadzie by wyrobić w sobie odwagę prezentowania przed innymi w języku polskim albo wysyłają zdjęcia, wideo lub kronikę. Zuchy mogą wybrać jedną lub dwie aż z trzynastu sprawności: Bajarka, Czyścioch, Dobra siostra, Fryzjerka, Krawczyk, Majster Klepka, Mistrzynie origami, Mistrzynie skakanki, Rysownicza, Przyjaciółka ptaków, Zdobniczka, Gosposia, Mistrzynie gier i zabaw. Drużynowe z pomocą rodziców zaplanowały bardzo innowacyjne i ciekawe sposoby wysyłania zdobytych sprawności do Zuchów.

Sprawność na okres kwarantanny - „Zaradny Zuch” jest opisana w „kąciku zuchów”.

Czas pandemii, izolacji, ograniczeń i niepewności nie był uwzględniony w kalendarzu nikogo z nas. Wszyscy mieliśmy zupełnie inne plany na wiosenne miesiące, ale to od nas zależy czy kiedyś spojrzymy na ten okres jako na czas próby, z której wyszliśmy zwycięsko czy czas bezpowrotnie stracony. Czy wymagaliśmy od siebie tak jak kazał nam Św. Jan Paweł II?

Wkrótce znowu usiądziemy razem wokół harcerskiego ogniska. Poczujemy jego magiczny czar i ciepło bijące z prawdziwych płomieni, snując wspomnienia o pandemii coronavirusa 2020 roku.

- ...O czym będzie Twoja gawęda?

Kasia Niszcz, dz.h. KPH - Szczep Zorza

Abstract vector created by macrovector_official - www.freepik.com

Z NASZEJ KANADYJSKIEJ HISTORII ZHP

Mały sprawdzian dla druhen i druhów nieco wcześniej urodzonych.

CZY POZNAJECIE KTO JEST NA ZDJECIU?

Czekamy na Wasze odpowiedzi.

wici@zhp.ca

Identyfikacja naszych historycznych postaci w następnym numerze Wici.

Zdjęcie pochodzi z albumu druha Marka Malickiego

Background vector created by macrovector - www.freepik.com

phm. Witek (Witold) Sokolski

1.I.1945 – 4.VIII.2020

4-go sierpnia, 2020, odszedł na Wieczną Wartę
phm. Witold Sokolski.

W latach 80tych druhowie phm. Wiesław Raba i phm. Witek Sokolski prowadzili gromadę „Wilczki Morskie” w Toronto.

Pamiętamy druha Witka wielki wyczyn, gdy doprowadził do wyprawy gromady do Rzymu na zaproszenie Papieża Jana Pawła II.

16 zuchów, 6 dorosłych wraz z ks. A. Bągikiem wybrali się do Rzymu w marcu 1985r. (podczas „March Break”). Były to niezapomniane dni dla uczestników!

Druh Witek także służył jako Instruktor przy Szczepie „Wigry” zarówno na zbiórkach w Mississauga oraz na Kaszubach podczas obozowania.

W ostatnich latach pełnił harcerską służbę przy Stacji „Bucze”, naprawiając częste problemy hydrauliczne i elektryczne. Druhny zawsze mogły liczyć na druha Witka, bez względu na porę roku, dnia czy stan pogody!

Przyszła noc, słońce już zeszło z gór, zeszło z pól, zeszło z mórz; Bóg jest tu ...

Witku, spoczywaj w pokoju wiecznym, Amen.

hm. Zofia Stohandel

20.I.1925 – 29.X.2019

Odeszła na wieczną wartę hm. Zofia Stohandel, pierwsza Komendantka Chorągwi Harcerek w Kanadzie.

Druhna Zosia urodziła się 20-go stycznia 1925r. w Stepaniu, na Wołyniu. 10-go lutego 1940r., została z rodziną wywieziona do ZSRR, gdzie pracowała przy wyrębie lasu. Po tzw. amnestii, ojciec i brat druwny Zosi wstąpili do tworzącej się Armii Polskiej gen. Andersa. W sierpniu 1942r. Zosia z mamą i młodszą siostrą, przedostały się przez Morze Kaspijskie, Pahlawi, Persję (obecnie

Iran), do obozu dla rodzin polskich w Indii. Tu ukończyła gimnazjum i liceum humanistyczne w Bombaju i rozpoczęła studia administracyjne. W harcerstwie, ukończyła kursy szkoleniowe, prowadziła obozy, biwaki i była drużynową drużyny, której uczestniczki były sierotami.

W 1947r. druhna Zosia wyjechała do Anglii, gdzie włączyła się w nurt pracy harcerskiej i między innymi była hufcową hufca „Karpaty”. W 1951r. została mianowana harcmistrzynią, a w lutym 1952r., Komendantką Harcerek w Kanadzie. W Anglii, wyszła za mąż za Kazimierza Stohandel (oficera W.P. i harcerza). W 1952r., młode małżeństwo wyemigrowało do Kanady i zamieszkało w Toronto. Druhna Zosia nawiązywała kontakt z nowo powstającymi jednostkami harcerskimi w prowincji Ontario i w Montrealu, które wstępowały do struktury powstającej Chorągwi Harcerek w Kanadzie. Chorągiew powstała w 1952r., i rozwinęła się w szybkim tempie dzięki staraniom druwny Zosi i wielu innych instruktorów.

Ważniejsze funkcje harcerskie pełnione przez druwnę Zosię:

Komendantka Chorągwi Harcerek w Kanadzie (1952-1958, 1973-1976)
Komendantka Światowego Złotu Harcerek 1976 w Kanadzie "Kaszuby 1976"
Hufcowa Hufca "Watra" w Ontario i kierowniczką stancji "Bucze" (1978-1980)
Przewodnicząca Zarządu Okręgu (1978 - 1984)
Członek Naczelnictwa (1985 - 1992)
Wiceprzewodnicząca ZHP działającego poza granicami Kraju (1992 - 1996)
Kierowniczką Stancji Harcerek "Bucze" na Kaszubach (1997 - 2006).

Druhna Zosia także aktywnie służyła Polonii pełniąc następujące stanowiska:

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej Kongresu Polonii Kanadyjskiej (4 lata)
Skarbnik i Sekretarz Funduszu Wieczystego Milenium (6 lat)
Członkini Komitetu budowy kościoła Matki Boskiej Królowej Polski w Scarborough
Członkini Stowarzyszenia Polskich Kombatantów.

Na Kaszubach, druhna Zosia uczestniczyła w życiu parafii Matki Boskiej Częstochowskiej Królowej Polski w Wilnie, włączyła się w akcje Wilno Heritage Society, oraz lokalnego klubu ogrodniczego. Jednocześnie zajęła się archiwum ZHP w Kanadzie oraz opisała jego historię.

Za swoją działalność harcerską i społeczną została wyróżniona Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, nadanym przez Prezydenta Lecha Kaczyńskiego.

Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie. Niech spoczywa w pokoju wiecznym, Amen.

phm. Joanna Szymańska (z domu Gajda)

10.III.1948 – 18.VII.2020

Urodzona w Bury-St.Edmunds w Anglii, wyemigrowała z rodziną do Kanady z końcem 1949 r. Rozpoczęła swoje harcerskie życie w gromadzie zuchowej „Pszczółki” w Toronto. Przeprowadziła się do Ottawy

W 1976 r. i przez wiele lat prowadziła drużynę harcerek „Tęcza” i pomagała jako instruktorka przy Szczepie „Jutrzenka”. W 2000 r.

przeprowadziła się na Kaszuby i tam służyła jako instruktorka podczas akcji letnich prowadząc kwatermistrzostwo Hufca harcerek „Watra”. Pomagała przy zbiorach archiwum harcerstwa w Kanadzie złożonych na Kaszubach i przygotowała plansze historyczne na wiele zlotów.

Czuwaj! Cześć Jej Pamięci!

dz.h. Halina Kwiatkowska (Sienko)

12.V.1923 – 19.VII.2020

W maju 1941 r. drużna Halina została oficerem łącznikowym walcząc w Armii Krajowej. Była łączniczką w Powstaniu Warszawskim, a po jego upadku została zesłana do obozu pracy w Oberlangen, gdzie przebywała do wyzwolenia obozu w kwietniu 1945 r.

Za swoją wojskową służbę Halina otrzymała odznaczenia w Polsce: Krzyż Armii Krajowej, Brązowy Krzyż Zasługi z Mieczami, Medal

Wojenny; oraz w Anglii: Międzynarodowy Medal Jeńca Wojennego i Medal Weteranów Wojny.

Po zakończeniu wojny, drużna Halina przedostała się do Anglii, gdzie poznała Władysława Kwiatkowskiego. Pobrali się w 1949 roku i wkrótce wyemigrowali do Kanady - Toronto.

Od przyjazdu do Toronto zaangażowała się w wielu organizacjach polonijnych, takich jak Stowarzyszenie Polskich Kombatantów, Związek Harcerstwa Polskiego, Federacja Polek, Polsko-Kanadyjskie Towarzystwo Muzyczne i inne. Otrzymała wiele nagród za swój wolontariat, w tym nagrodę 50-lecia Volunteer Award prowincji Ontario.

Sz szczególnie bliskie było jej harcerstwo, gdzie w szeregi szczepu Bałtyk wstąpił jej syn Andrzej.

Aktywnie włączyła się w pracę pierwszego Koła Przyjaciół Harcerstwa w Kanadzie, którego była długoletnią przewodniczącą. Organizowała wiele akcji zbierających fundusze na budowę i utrzymanie naszych stanic na Kaszubach oraz Pomnika Szare Szeregi.

Uczestniczyła w uroczystościach harcerskich, konferencjach OPH i Zjazdach Okręgu ZHP Kanada. Za swoją aktywną, wieloletnią pracę została odznaczona Złotą Odznaką OPH oraz mianowana na stopień Działacza Harcerskiego OPH.

Czuwaj Drużno! Niech Ci kanadyjska ziemia lekką będzie!

Dh. Janusz Brzozowski

10.V.1935 – 24.X.2019

Druh Janusz był wieloletnim członkiem 31-go Kręgu Starszoharcerskiego „Tatry” i autorem wielu piosenek harcerskich. Prowadził kominki i ogniska w Kręgu „Tatry” akompaniując do śpiewu na gitarze. W życiu zawodowym był wieloletnim profesorem i „Head of Computer Science Departament” na uniwersytecie w Waterloo, oraz autorem wielu prac naukowych w tej dziedzinie.

Druh Janusz urodził się w Warszawie. W 1939 r. jego ojciec, który był kapitanem wojska polskiego, został aresztowany i zamordowany w Rosji. W kwietniu 1940 r., Janusz razem z matką i siostrą Haliną, zostali wywiezieni do Kazachstanu. W 1942 r., razem z armią gen. Andersa wyjeżdżają z ZSSR do Iranu. W stolicy Iranu, Teheranie, Janusz został członkiem gromady zuchów. Po dwuletnim pobycie w Teheranie został przeniesiony do Libanu, gdzie wstąpił do drużyny harcerzy i złożył przyrzeczenie harcerskie.

W 1949 r. wyemigrował do Kanady, najpierw do Ottawy, a potem do Toronto. W 1954 r. wstąpił do Kręgu Starszoharcerskiego „Tatry” i był jego najmłodszym członkiem.

W Toronto, uczęszczał do St. Michael’s College School. Następnie studiował na Uniwersytecie w Toronto na wydziale „Electrical Engineering” otrzymując tytuły naukowe BSc. w 1957 r. i MSc. w 1959 r. Podczas studiów był członkiem Klubu Studentów Polskich. Następnie studiował na uniwersytecie Princeton w Stanach Zjednoczonych, gdzie otrzymał tytuły MSc i PhD. w 1962 r.

Od 1962 r. do 1967 r. był profesorem na University of Ottawa na wydziale „Electrical Engineering”. Od 1967 r. do 1996 r. był profesorem na wydziale „Computer Science” na uniwersytecie Waterloo, gdzie przez dwie kadencje był „Department Chair”. W 1996 r. przeszedł na emeryturę, otrzymując tytuł „Distinguished Professor Emeritus”. Podczas jego kariery na uniwersytecie Waterloo także wykładał na uniwersytecie w Berkley, California oraz na uniwersytetach w Rzymie, Paryżu, Sao Paulo, Kyoto i Eindhoven.

Janusz był jednym z pierwszych pionierów w „Theoretical Computer Science”, napisał prawie 200 prac naukowych i był współautorem dwóch książek w tej dziedzinie. Będąc na emeryturze, nadal pracował ze studentami, których przygotowywał do doktoratów. Ostatnia jego studentka otrzymała doktorat we wrześniu 2019 r.

W 2015 r. została zorganizowana międzynarodowa konferencja na uniwersytecie Waterloo z okazji Janusza 80-tych urodzin i jego wspaniałej kariery naukowej, a w 2016 r. otrzymał „Canadian Achievement Award in Computer Science”.

Pomimo ważnych obowiązków na uniwersytecie i częstych wyjazdów za granicę, starał się brać udział we wszystkich imprezach Kręgu. Przygotowywał programy z piosenkami o Lwowie, Warszawie i Krakowie, akompaniując nam do śpiewu na gitarze.

Druh Janusz także przez 16 lat pełnił funkcję Vice Przewodniczącego polonijnego komitetu zbierania funduszy na Katedrę Historii Polski i kursów języka polskiego na Uniwersytecie w Toronto. Dzięki wysiłkom i działalności komitetu, zebrano około pół miliona dolarów.

Pogrążeni w żalu zostali Janusza żona Grażyna Maria, dzieci Michał i Teresa z rodzinami oraz siostra Halina i Jerzy Grodecy z rodziną.

Harcerskie piosenki napisane przez druha Janusza Brzozowskiego

1. *Tam na polanie* na 3-ci Zjazd Starszego Harcerstwa w Branford, Ont., 1954 r.
2. *Harcerska noc* na 4-ty Zjazd Starszego Harcerstwa w Dunnville, Ont., 1955 r.
3. *Sen o Warszawie* na 5-ty Zjazd Starszego Harcerstwa w So-Ho-Mish, Ont., 1956 r.
4. *Czy pamiętacie te stare czasy* na 20-lecie Kręgu Tatry na Stacji „Bucze”, Kaszuby, Ont., 1970 r.
5. *Przybyliście z dalekich stron* na Światowy Zlot ZHP na Kaszubach, Ont., 1976 r.
6. *Dwadzieścia lat to było wczoraj, a dzisiaj już trzydzieści* na 30-lecie Kręgu Tatry na Stacji „Bucze”, Kaszuby, Ont., 1980 r.
7. *Gdy przyjdiesz na ten świat niemowlęciem* na bankiet na 45-lecie Kręgu Tatry w Toronto, Ont., 1995 r.
8. *Harcerska przyjaźń* na 50-lecie Kręgu Tatry na Stacji „Bucze”, Kaszuby, Ont., 2000 r.
9. *Tamaracouta* na Światowy Zlot ZHP w Tamaracouta, prowincji Quebec, 2017 r.

Harcerska noc i *Sen o Warszawie* – słowa: Janusz Brzozowski,
melodia: Andrzej Hauck i Janusz Brzozowski

Druh Janusz brał udział w tych zjazdach, zlotach i obchodach rocznic Kręgu „Tatry”, za wyjątkiem zlotu w Tamaracouta, gdzie nie mógł być obecny z powodu wieku i stanu zdrowia.

Czuwaj! Cześć Jego pamięci.
Niech spoczywa w pokoju wiecznym.

Druhna Irena Michalska

1940 – 2.IX.2019

Urodziła się we Lwowie. Dyplom lekarza uzyskała na Akademii Medycznej w Warszawie w 1963 r. W Kanadzie praktykowała jako lekarz anestezjolog od 1974 r do 2011.

W kilku słowach można powiedzieć o niej: lekarz, człowiek kochający książki, naturę, podróże i ludzi, pełna życia aż do ostatnich dni. Druhna Irena była związana z Kręgiem starszoharcerskim „Kraków” i od 2001 roku aż do chwili śmierci pełniła funkcję Kierownika tego Kręgu.

Odeszła nagle i niespodziewanie, w swoim ulubionym miejscu, Combermere, na ontaryjskich Kaszubach, gdzie spędzała lato w swoim ukochanym cottage’u.

Druhna Irena zmarła 2 września 2019. Jej prochy zostały złożone na cmentarzu w Wilnie, ON.

Czuwaj! Cześć Jej pamięci!

Drodzy Czytelnicy

Jako że następne wydanie Wici Harcerskich Kanady będzie w czerwcu 2021, redakcja chciałaby złożyć Wam wszystkim moc najserdeczniejszych życzeń z okazji kilku okoliczności, które nas czekają w ciągu następnych 6-ciu miesięcy.

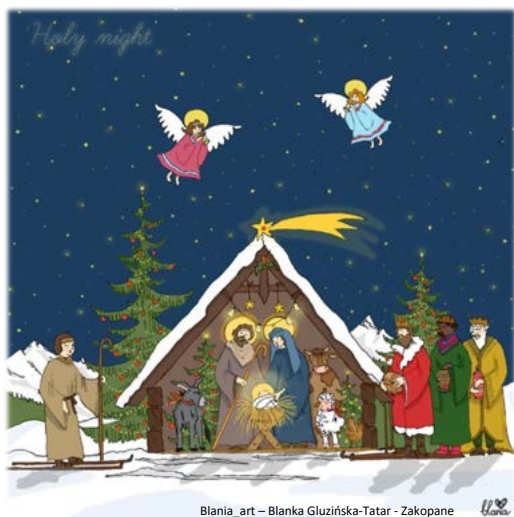
6 grudzień: - Święty Mikołaj

Wszystkim skrzatom, zuchom i tym młodych duchem, redakcja życzy dobrego spotkania ze Świętym Mikołajem.

*6 grudnia – jak dobrze wiecie,
Święty Mikołaj chodzi po świecie.
Dźwiga swój worek niezamordowanie
I każdy od niego prezent dostanie.
A kiedy rozda już prezenty
Wraca do nieba uśmiechnięty.*

Winter vector created by freepik - www.freepik.com

Biania_art – Blanka Glużińska-Tatar - Zakopane

24 i 25 grudzień: - Wigilia i Boże Narodzenie

Na nadchodzące, radosne Święta Narodzenia Pańskiego, niechaj miłość Chrystusa, rozjaśni każdy życia mrok.

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia;
zdrowia, szczęścia i miłości w gronie rodziny i przyjaciół,
no i żeby Jezusek u Was zagościł!

Radosnego, szczęśliwego,
a przede wszystkim, bogatego
w miłość **Nowego Roku**;
Niech obfituje on w radość
i pokój Waszych serc.

New year vector created by freepik - www.freepik.com

4 kwiecień: - Wielkanoc

Niech Zmartwychwstanie Pańskie, które niesie odrodzenie duchowe, napełni wszystkich spokojem i wiarą; da siłę w pokonywaniu trudności i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość.

Pełnych radości i pokoju Świąt Wielkanocnych, mokrego Śmigusa-Dyngusa, no i oczywiście wielu sukcesów i pomyślności, życzy swoim Czytelnikom redakcja Wici Harcerskich Kanady.

WICI HARCERSKIE KANADY - ROK LXV - NUMER 201 – LISTOPAD, 2020

ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO
OKRĘG KANADA
Polish Scouting Association in Canada
L'Association des Scouts Polonais au Canada

W tym numerze „Wici”:

	Strona:		Strona:
Od Redakcji	2	- Wirtualny biwak „Węzeł Przyjaźni XI”	35
Gawędy		- Pniemy się Wzwyż	42
- Przewodniczącego ZO	4	- Inicjatywa Hufca Ogniwo	43
- Komendantów Chorągwi	6	- Wieści z Calgary	
Konferencje Instruktorskie 2020 *	7	- <i>Kurs zastępowych</i>	44
Kącik Skrzatów i Zuchów		- <i>Przedjazdowe spotkanie instruktorskie</i>	46
- Mundurek skrzata-dziewczynki	8	- <i>Przez wypieki do serca</i>	46
- Nowa sprawność dla zuchów	8	- Błękitna Armia – Pielgrzymka	49
- Obrzęd pasowania zucha na harcerza	10	- CZUWAJ! W czasie pandemii	50
- Zbiórki w czasie pandemii	11	- Jaka jest Twoja bohaterka siła?	53
Kącik Harcerek i Harcerzy		- Pożegnanie drużyny Zofii Stohandel	54
- Gazetka „Polny Kwiat” - drużyny Morskie Oko	12	Wieści od Starszego Harcerstwa	
- Nowa sprawność dla harcerek	13	- Nasza działalność w czasie pandemii	55
- Zbiórki w czasie pandemii	14	Wieści z Organizacji Przyjaciół Harcerstwa	
- Przejście zucha do drużyny – Ottawa	15	- Musimy od Siebie Wymagać!	58
- Migawki z rozpoczęcia roku harcerskiego	15	Z naszej kanadyjskiej historii ZHP w Kanadzie	61
- Nowy horyzont – Hufiec Watra	19	Wieczna Warta	
Kącik Wędrowniczek i Wędrowników		- phm. Witek Sokolski	62
- Nowa sprawność dla wędrowniczek	21	- hm. Zofia Stohandel	63
- #wedrochallenge – wirtualna wędrówka	22	- phm. Joanna Szymańska	64
Kącik Instruktorski		- dz.h. Halina Kwiatkowska	64
- Obrzęd nadania stopnia harcmistrzyni	23	- druh Janusz Brzozowski	65
- Obrzęd nadania stopnia działaczki harcerskiej	24	- druhna Irena Michalska	66
Wydarzenia Harcerskie – Życie na Gorąco		Życzenia Świąteczne od redakcji	67
- Światowy zjazd wędrowniczy *	25		
- Kolędowanie – szczepy Rzeka i Podhale	33		

* Załącznik dodany w elektronicznym wydaniu Wici:
<http://wici.zhp.ca>

REDAKCJA WICI HARCERSKICH KANADY

ADRES: 53 Pheasant Run Drive; Nepean ON, K2J 2R3, Canada

e-mail: wici@zhp.ca

Skład Redakcji:

hm. **Marcin Gorzkowski** - Redaktor Naczelny;
dz.h. **Joanna Molenda** - Skarbnik/Łącznik z Kom. Komp.;
dz.h. **Janina Trela** - Redaktor/z-ca Skarbnika/Kolportaż;
p.wd. **Katarzyna Lach** - Redaktor/Łącznik z mediami;

phm. **Joanna Marks** - Redaktor/Łącznik z mediami;
p.wd. **Szymon Erdzik** - Redaktor/Łącznik z mediami;
dz.h. **Urszula Nawrot** - Redaktor;
dz.h. **Małgorzata Pakula** - Redaktor/Kolportaż.

Redakcja serdecznie dziękuje wszystkim, którzy przesłali nam informacje, artykuły i ilustracje, zastrzegając sobie prawo do ich wykorzystania, skrótów i poprawek redakcyjnych.

Wypowiedzi umieszczone w „Wiciach Harcerskich Kanady” niekoniecznie odzwierciedlają opinie Redakcji ☺